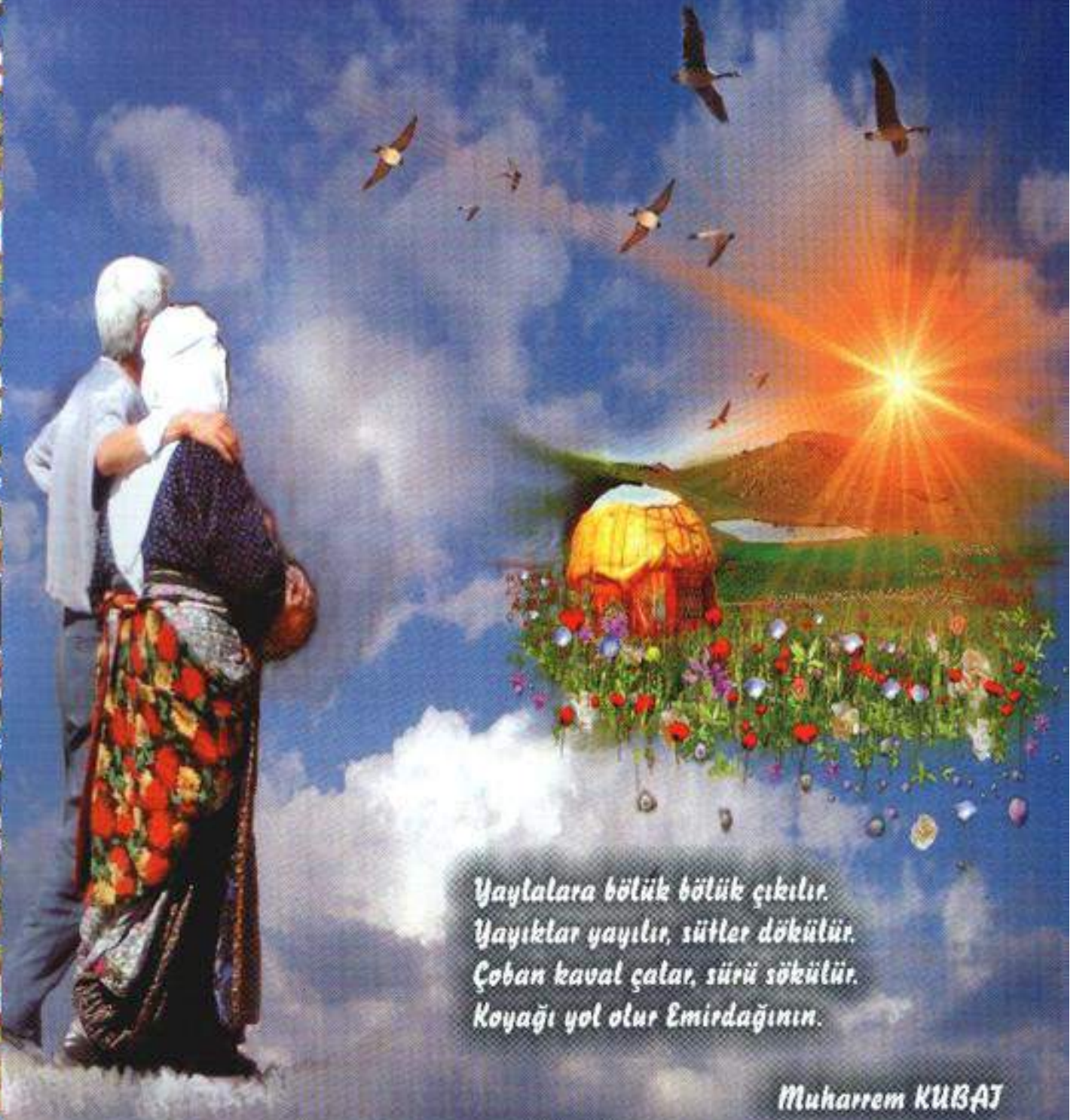

Emirdağ

EMİRDAĞLILAR VAKFI KÜLTÜR VE SANAT DERGİSİ AĞUSTOS 2006 Sayı: 15

Yaylalara bölük bölük çıkılır.
Yayıklar yayılır, sütler dökülür.
Çoban kaval çalar, sürü sökülür.
Koyağı yol olur Emirdağının.

Muharrem KUBAJ

BRÜKSEL ESKİŞEHİR

Emirdağ

**Emirdağlılar Vakfı
Yayın Organı**

**Ağustos 2006
Sayı 15**

Sahibi
Vakıf Adına
Dr. Orhan ÖZKIR
Başkan

Yazı İşleri Müdürü
Muharrem KUBAT

Yayın Danışmanı
Gazi DURUSU

Hukuk Danışmanı
Av. İzzet ASLAN

Yayın Kurulu

Muharrem KUBAT - Elif BAĞCI - Gazi DURUSU
Fikret AKIN - Özcan TÜRKMEN - Ömer İYİGÜN

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi

İsmet İnönü Cd. Kazım Önal İş Mrk. No: 43/36
ESKİŞEHİR

Tel: (0.222) 23374 74

Fax: (0.222) 234 32 32

www.emirdagvakfi.com

E-mail: emirdag-1@hotmail.com

Dizgi - Tasarım - Sayfa Düzeni

Filiz AYDINBEYLİ - Gazi DURUSU

Kapak Resmi: Adnan DURMAZ

Baskı

Özdemir Ofset

Arifiye Mh. Belediye Sk. No: 11/A

Tel&Fax: 0.222 221 09 90 ESKİŞEHİR

E-mail: ozdemirofset_61@mynet.com

ISSN - 1301 - 5605

İÇİNDEKİLER

★ Dr. Orhan ÖZKIR	Daha İyi, Daha Güzel Bir Emirdağ İçin	3
★ Ceylan KESKİN	Sevgili Okurlar ve Hemşehrilerim	4
★ Çınar YENİLMEZ	Neler Oluyor Bu Gençlere?	5
★ Fikret FIÇICI	Emirdağ Eskişehir'e Bağlanmalı mıdır?	8
★ Elif BAĞCI	Emirdağ Abıdaları	11
★ Dr. İsmail Ali SARAR	Emirdağ (Şiir)	13
★ Ahmet URFALI	Yine mi Gurbet?	14
★ Ayşe Çekiç YAMAÇ	Emirdağ Külbeyaz Hüznüleri,Memleketim	15
★ Özdemir İNCE	Emir KIR	17
★ Ertuğrul ALTINEL	EYAD Yönetim Kurulu Emirdağ...	18
★ Uğur ÖZDEMİR	Eğitim Milli Bir Davadır	19
★ Hacı Ahmet KÖYCÜ	Emirdağ Ziraat Odası	21
★ Ceylan KESKİN	Fehmi DENİZLİ (Röportaj)	23
★ Ertuğrul ALTINEL	Çılgın Kalp Durdu	24
★ Ceylan SEZGİN	EFE (Ekrem YALDIZKAYA)	26
★ Necati SEZER	Emirdağ'dan Brüksel'e Mektup	27
★ Vakıf Haberleri	Kaybettiklerimiz / Etkinlikler	28
★ Ömer Faruk YALDIZKAYA...	Kına Ağrıları	30
★ Özcan TÜRKMEN	Köy Odalarından	35
★ Gazi DURUSU	Türkmen Destanı Emirdağ	37
★ Esra KESKİN	Yazın Getirdikleri	39
★ Kazım POYRAZ	Güveççili Emmiler Dayılar	41
★ Halil ERENOĞLU	Geçmiş Zaman İzleri - Eskişehir -	43
★ İlhami ÖZER	Emirdağlı Şehir Yrb. Suat Coşkun Alp	47
★ Hava Yaşar TÜRKMEN	Şehide Ağıt (Şiir)	49
★ Vakıf Yönetim Kurulu	Kurtuluş Savaşı Şehitlerimiz	50
★ Fikret AKIN	Emirdağ'da Gezek, Gezme Âdeti	51
★ Yasin HALAÇ	Karikatür	53

DAHA İYİ, DAHA GÜZEL BİR EMİRDAĞ İÇİN

Dr. Orhan ÖZKIR
Vakıf Başkanı

Yurt içinde hemşehrilerimizin en büyük ve en yararlı sivil toplum örgütü olan Emirdağlılar Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı olarak sizlerle tekrar buluşmanın heyecan ve mutluluğu içerisinde tüm hemşehrilerime Vakfımız adına saygı ve sevgilerimi iletirim.

Sizlerden aldığımız güç ve destekle çalışmalarımıza kaldığımız yerden devam ettik. Bu zaman içerisinde:

* Emirdağlı hemşehrilerimizin başkanlığını yaptıkları sivil toplum örgütleri ile bir araya gelerek siz hemşehrilerimize daha fazla nasıl faydalı olacağımız konusunda görüş alışverişlerinde bulunduk.

* 2006 yılı takvimi bastırarak yurt içi ve yurt dışında dağıtımını gerçekleştirdik.

* 2 Nisan 2006'da mali olağan genel kurulumuzu yaptık. (Katılan ve destek veren herkese teşekkür ederiz.)

* 22 Nisan 2006'da 6. geleneksel "EMİRDAĞ GECESİ" ni yaptık. Gülşen Kutlu'nun türküleriyle coştuk. Gecemize her yıl daha fazla katılım olduğunu gözlemledik. Herkesin beğendiğini, geceden memnun ayrıldığını ve gecenin devamından yana olduğunu tespit ettik.

SMS sisteminin yaptığımız en yararlı çalışmalardan biri olduğunu, devam etmesi gerektiğini siz değerli hemşehrilerimizden aldığımız olumlu izlenimlerden öğrendik. Şu anda sistemimizde 1000'in üzerinde kayıtlı GSM numarası bulunmaktadır. Bu sayının 10.000'leri bulacağı inancındayız.

Öğrenci bursları, her ayın 25 - 30'u arası düzenli olarak 92 öğrencinin banka hesabına yatırılmaktadır. 2006 - 2007 yılında da siz değerli hemşehrilerimizden ilgi ve destek bekliyoruz.

7 Mayıs 2006 günü Süleyman Çakır Lisesi öğrencileri ve öğretmenleri Gülten Şık'ın hazırladığı "Türkmen Düğünü" 71 Evler İlköğretim Okulu salonunda, yine hemşehrimiz Ali Yürük'ün eseri "Çatal Köy" adlı tiyatro oyunu 27 Mayıs 2006 Cumartesi günü Yunus Emre Kültür Merkezinde Gazi Mustafa Kemal Anadolu Lisesi öğrencileri tarafından Vakfımız sponsorluğunda sahneye kondu. Her iki geceye de hemşehrilerimiz büyük ilgi gösterdiler. Ben, tüm hemşehrilerimiz adına Gazi Mustafa Kemal Anadolu Lisesi Müdürü Özcan Türkmen'le öğretmen ve öğrencilerine, yine Süleyman Çakır Lisesi Müdürü Mustafa Baş ile öğretmen Gülten Şık ve öğrencilerine teşekkür ederim.

2006 - 2007 öğretim yılı için AKADEMİ, MAT-FKB, FİNAL ve KAVRAM dershanelerinden 10 öğrenciye OKS ve ÖSS hazırlık kursu sözü aldık. Bununla ilgili çalışmalarımız devam etmektedir.

Temel hedeflerimizden biri de vakfı profesyonel bir sekreteryaya kavuşturarak vakfın devamlı açık ve hizmet verecek şekilde çalışmasını sağlamak olacaktır. Bununla ilgili girişimlerimiz devam etmektedir.

2006 yılı Temmuz - Ağustos ayları içerisinde Emek, 71 Evler, Zafer ve Şarhöyük mahallerinde eğlence düzenlemeyi düşünüyoruz.

Dergimizi de profesyonelce 3 - 4 ayda bir düzenli çıkarmak için çalışmalarımızı sürdürmekteyiz. Dergiye anılarınızı, mesleki ve ilmi yazılarınızı, ilginç fotoğraflarınızı mail sistemimize göndermenizi bekliyoruz.

Özel günlerimizde vakıf çelengimizin kullanılmasına hemşehrilerimizin duyarlı olmasını diliyoruz.

Yeni bir sayıda buluşmak ümidiyle vakfımıza her türlü maddî ve manevî desteği esirgemeyen, ilgi gösteren tüm hemşehrilerimize vakfımız ve yönetim kurulum adına sonsuz teşekkürlerimi iletirken sevgi ve saygılarımı sunarım.

Sevgili Okurlar ve Hemşehrilerim...

Ceylan KESKİN
Vakıf Başkan Yardımcısı

Ekim 2005 yılında üyelerimizin ve tüm Emirdağlıların hizmetine sunulan SMS sistemi, Emirdağlılar Vakfı'nın son yıllarda yaptığı en önemli hizmetlerinden birisidir. Başlangıçta 300-400 kişiye ulaştığımız bu sistemde şu anda 1000'in üzerindeki üyemizin GSM numarası kayıtlıdır. Bu sayının gün geçtikçe artacağına inanıyoruz. Siz hemşehrilerimizden gelen kan ihtiyacı, açılış, düğün, doğum ve ölüm haberlerini SMS sistemi ile sizlere duyuruyoruz. 100 kişiye çekilen SMS fiyatı 9.30 YTL'dir. Ekim 2005'ten beri çekilen 53 SMS ile 20.000'in üzerinde hemşehrilerimize ulaştık. Bu hizmetlerin karşılığında 2.860 YTL ücret ödedik. Ödemelerimiz bu şekilde devam ederse zaman içerisinde Vakıf olarak bu maddi yükün altından kalkmamız mümkün değildir. Vakfın gelirleri ise sadece aidatlar ve düzenlediğimiz gece gelirleridir. Gecelerde genellikle kâr amaçlı olamıyor.

Şu anda 900'ün üzerinde üyemiz bulunuyor. Bu üyelerin tamamından aidat alınmış olsa yıllık 4-5 bin YTL'lik SMS parası eder. Uzun yıllardan sonra bu yıla mahsus olmak üzere üyelerimizden aidat almaya başladık. Bu nedenle aidatlarımızı yatıralım ve hemşehrilerimizi de aidat ödemeye teşvik edelim.

Bunun için **VAKIFBANK - ESKİŞEHİR MERKEZ ŞUBESİ 2059339** ya da **2057871** no'lu hesaba aidatlarımızı yatıralım ve yatırılmasına yardımcı olalım.

Vakfımız yayın organı **Emirdağ**'ın yılda 1 ya da 2 sayı çıkartılıp dağıtımı yapılıyor. Bu önemli bir kültür hizmetini daha profesyonelce yaparak 3-4 ayda bir çıkartıp sizlere ulaştırmayı düşünüyoruz. Tüm hemşehrilerimizden dergi ile ilgili yazı, makale, şiir, anı, fotoğraf ve karikatürlerini Vakfımıza ya da mail sistemimize göndermelerini, iş adamlarımızın belirli ücret karşılığında reklamlarını yayınlamasını bekliyoruz. 1500 - 2000 derginin Yurtiçi - Yurtdışı dağıtımını yapmaktayız. Tüm hemşehrilerimizin bu konuda da duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Vakfımız; zeki, çalışkan, yardıma muhtaç öğrencilerimize karşılıksız burs verme hizmetine devam etmek istiyor. Bu sene 6'sı ilköğretim ve lise olmak üzere 92 üniversite öğrencisine eğitim bursu verdik, 8 öğrenciye de bir defaya mahsus olmak üzere eğitim yardımı yaptık. Ayrıca 3 öğrenciye ÖSS hazırlık kursu verdik. Yine 2006 - 2007 öğretim yılı için 10 öğrenciye ücretsiz OKS ve ÖSS kursu sözü çeşitli dershanelerden alındı. Bu konu ile ilgili olarak **Akademi, Final, Kavram, Mat - FKB** dershanelerine teşekkür ediyoruz.

Tüm bu konular hakkında sizlerden görüş, ilgi, yardım ve destek bekliyoruz. Yardım ve desteğinizi esirgemeyeceğinize inanıyoruz. Emirdağlılar Vakfı'nın ayakta kalmasını, yardım ve hizmetlerinin devam etmesini hepimiz gönülden arzu ediyoruz.

Sevgi, saygı ve her şeyin gönlünüzce olması dileğimizle...

Kederli günlerinizde de
mutlu günlerinizde de
bağışlarınız için

EMİRDAĞLILAR VAKFI ÇELENGİ

Vakıf Tel: 233 74 74 - 234 32 32 İsmet İnönü Cd. No: 43/39 ESKİŞEHİR

Çiçekçi : 233 36 06

NELER OLUYOR BU GENÇLERE?

Yrd. Doç. Dr.
Çınar YENİLMEZ

Son günlerde basın yayın organlarında hem okullarda şiddet suçunda ciddi artışlar olduğu yönünde hem de gençlerde Polat Alemdar benzeri giyim-kuşam ve davranışlarının arttığı yönünde yayınlar göze çarpmaktadır. Bu iki durum tamamen tesadüf mü yoksa birbiri ile ilişkili mi? Bunun için önce gençlik döneminin temel özelliklerini, sonra bu dönemde yaşanan sorunları ve çözüm önerilerini ve en sonunda da ilişkiyi tartışalım.

Ergenlik Dönemi Genel Özellikleri:

Hızlı fiziksel büyüme, cinsiyete özgü değişimler yanında "Ben neyim, ben kimim?", "Nereden geldik?", "Neden varız?", "Ölüm nedir?" sorularına cevap aranan kritik ergenlik (puberte, adolesans) dönemi aynı zamanda kimlik karmaşasının da yaşandığı bir dönemdir. Meslek, iş, eş seçimi ile ilgili araştırmalar bu dönemde başlar. Yani kişide önemli fiziksel, ruhsal ve toplumsal değişiklikler gerçekleşir. Bunun sonucu yaşamına yön veren değerleri olmalıdır. Bu değerler olumlu ve toplumsallaşmayı artırıcı yönde olabileceği gibi olumsuz ve antisosyal davranışları artırma yönünde de olabilir.

Kimliğin gelişimi için, toplumsal ortam, çevre ve aile önem taşır; yani kişinin kendisini nasıl gördüğü; ayrıca diğer insanların da onu nasıl gördüğü ile bağlantılıdır.

İnsan, gençlik döneminde düşünce yapısı olarak büyük dönüşümler yaşar. Gençlik dönemine girilmesiyle düşünce işleyişi somuttan soyuta doğru kayar; insanlığın durumu, moral ve etik değerler, din konuları kökten ve yeni baştan ele alınır. Çok ortada olan yanlışlıkları gördükleri halde düzeltmedikleri için erişkinleri ikiyüzlülükle suçlayabilir. Yaş ilerledikçe kafasında kurduğu ideal dünya ile gerçek dünya arasındaki fark ortaya çıktıkça hayal kırıklıkları yaşayabilir.

Gençlik döneminde ailenin dışındaki dünya ve arkadaş grupları daha birincil bir konuma geçer. Genç insan, kendisini akranlarının gözüyle değerlendirir; arkadaş

grubunun normlarından sapma kendine güvenini azaltan ve istenmedik bir şey olur. Birçok insan için gençlik dönemi ahlaki gelişmenin ve değerlerin şekillendiği bir dönemdir aynı zamanda.

Gençlik döneminin bir diğer özelliği de gençlerin kolaylıkla tehlikeli ve riskli davranışlar sergileyebilmesidir. Bunun için zaten toplumu savunmak hep onlara kalmıştır; toplumun vurucu gücü gençler olmuş ve onlar öne çıkmıştır. Benzer şekilde ideolojik, ulusal mücadelelerde, spor karşılaşmalarında gençleri görürüz hep. Fiziksel bedensel gücün zirveye ulaştığı yaşlardır gençlik yılları. İstatistiklere göre gençlerin ölüm nedenleri arasında kazalar, özellikle de motorlu taşıt kazaları birinci sırada yer almaktadır. Bu durumun kolay risk alıcı davranışlara girme eğilimi ile ilişkisi olduğu sanılmaktadır. Gençlerin tehlikeye kolayca atılmaları yetersizlik duygularını örtmeye yönelik aşırı tepkiler, gruba benzeme ve uyuma, kendisini çok güçlü, zedelenemez ve ölümsüz görme gibi nedenlerle açıklanmaktadır.

Gençlik döneminin bu özellikleri; gençlerin kurulu düzene olan sorgulayıcı tavırları, ödün vermez düşünce biçimleri, arkadaşlığa verdikleri önemleri, enerji dolu olmaları ve kolaylıkla tehlikeye atılabilmeleri sonucu ait olduğu alt kültür grubunun kuralları önem kazanır.

19 80 öncesinde hemen tüm gençler için siyasi tercih, kişisel kimliklerinin en önde yer alan bir bileşeni idi. Neredeyse bazı gençlerin bu alan dışında uğraşları kalmamıştı: okul, eğitim, meslek, arkadaşlık ilişkileri, karşı cinsle ilişkiler, hobiler, özel zevkler, sanat ve güncel politika dışındaki düşünsel etkinlikler hep ikinci planda kaldı. 1980 sonrasında ise depolitizasyon süreci işlerken diğer yandan toplumun bıçak sırtında duran dengeleri alt-üst olmuş, toplumun ve dolayısıyla gençlerin çok büyük kesimi için yoksullaşma, göç, ani kültürel değişim, teknomediyatik dünyadan gelen uyaran

bombardımanı gündeme gelmiştir. Kaosa gidiş, gençlerin büyük bölümünün yaşam karşısındaki seçim yapma, sağlıklı bir bireysel kimlik oluşturabilme fırsatlarını ortadan kaldırmış, öfkelerini biriktirmiştir. Ortaya çıkan tablo, özellikle daha tutucu bir ahlaki gelişim düzeyinde olan lise gençliğinin özellikle umutsuz kesimlerinin amaçsız ve sudan gerekçelerle birbirlerine kıyasıya saldırılarını ve çete cinayetlerini gündeme getirmiştir (Erol Gökan'ın Gençlik ve Şiddet adlı makalesinden).dünya ve arkadaş grupları daha birincil bir konuma geçer. Genç insan, kendisini akranlarının gözüyle değerlendirir; arkadaş grubunun normlarından sapma kendine

Ergenlik Dönemi Sorunları:

Başta gelen sorunlardan birisi Medya-İletişim-İnternet ile ilgili sorunlardır. Bu aynı zamanda şiddet, uyuşturucu ve cinsellik ile ilgili sorunlarla beraberdir. İletişimin yararı tartışılmazdır. Ancak yozlaşma ile birlikte sahtekarlık, sadakâtsizlik, sağlıklı olmayan ilişkileri göz önüne sermesi tartışılmaktadır. İkinci önemli sorun ise iletişimle birlikte şiddettir.

Ekrandaki şiddet etkisi; Taklit etme şeklinde "saldırganla" özdeşim, daha fazla dünyadan korkma şeklinde "kurbanla özdeşim" ve hissiz, kayıtsız ve duyarsızlaşma şeklinde "seyirci" rolü olmak üzere 3 farklı etki oluşturur. 3.ncü önemli sorun ise "Madde Bağımlılığı" dır. Kimlik arayışı ve "bunalım" sürecini değişik derecelerde geçiren ve gelecek endişesi taşıyan gençler, bu dönemde doğal kabul edilen "otoriteye baş kaldırı" psikolojisiyle toplumsal değerlerin dışına çıkmak, yanlış alışkanlıklar kazanma eğilimi göstermektedirler. Buna aileden gelen olumsuz etkilerde eklenirse genç bilinçsiz bir şekilde çevresel etkilere çok açık ve dayanıksız hale gelmektedir. Ailesinden ve okuldan göremediği ilgi ve yakınlığı arkadaş gruplarında arayan genç bu grupların eğilimleriyle bütünleşmektedir. Böyle bir ortam genci kendisine ayrı tutamayacağı tutum ve davranışlara, alışkanlıklara itebilir. Gençler eğlence ve karşı cinsle yakınlık yeri olarak gördükleri cafe, bar, pastane ve diskolarda uyuşturucu satan kişilerin hedefi haline gelmektedir. Alkol ve sigara alışkanlığı aynı

zamanda madde bağımlılığına giden yolda öncü bir faktördür

Önemli sorunlardan birisi ise cinsel serbestlik ve hamilelikle ilgilidir.Gençler dürtüler ve başkaldıran hormonlarla yüz yüzedir. Sadece bir TV müzik kanalında çarpıtılmış cinsellik imgesi olarak yılda 20.000 cinsel eylem ve ima gösterildiği saptanmıştır.

Bunların hepsinin sonucunda ise ortaya çıkan genel sonuç kendine zarar verme (intihar) ya da başkalarına zarar verme yani yaralama ve öldürmedir.

Aileler Ne Yapmalı?

-İnsiyatifi ele alın ve çok iyi dinleyin. Hayatla başa çıkma-Stresle başetme becerilerini öğretin. Gündelik yaşam yerine daha uzun soluklu bir yaşamın önemini anlatın ve sorunları çözmede birden fazla seçenek olabileceğini öğretin. İletişim konusunda; aile için medya standartları oluşturun. İzlediği filmler, klipler, kitaplar, müzik ve TV programları hakkında bilgi sahibi olun. Bunlarla ilgili temel felsefeler öğrenin. Sizinle ve popüler medya ile ilişki süresi kıyaslayın. Komedi ve Spor gibi alternatif programları birlikte izleyin.

Özdeşim kuracağı olumlu örneklerle ulaşma konusunda yardımcı olmalı. boşluk doldurmak, duygusal ihtiyaçlarını gidermek için yerine zevk alabileceği etkinliklere yerleştirmeli.

Cinsellik konusunda; Evlilikte aşk ve sadakat ile ilgili güzel örnekler vermeli. Cinselliğin evlilik içinde güzel olduğunu ve cinselliğink akıldan ziyade duygularla-tutkularla ilişkili olduğunu anlatmalı.

Devlet ne yapmalı?

-Gençlerin sorun yaratan kişilik yapısı, bireysel ve toplumsal nedenler saptanmalı, gencin yaşadığı aile, okul ve iş çevresi içinde çözümleri aranmalıdır.

-Aile, okul ve işyerinde destek sağlayacak, yardımcı olacak, yol gösterecek danışmanlar, rehberler ve kurumlar oluşmalıdır.

-Her öğrencinin zorlandığı durumlarda başvurabileceği, sorunlarını paylaşacağı bir danışman eğitici olması

-Her okulda bir rehberlik merkezi ya da

bir psikolog olması -Gençlerin boş zamanlarını olumlu, yapıcı, yaratıcı biçimde değerlendirilmesi için fırsatlar yaratılmalıdır (örn. Okullarda öğrencilere spor, sanat ve kültür faaliyetlerini geliştirmelerine olanak sağlama).

-Ailelerin, öğretmenlerin, gençlerin çalıştıkları, yaşadıkları çevrelerde bulunan yöneticilerin gençleri anlamalarını ve tanımalarını sağlayacak, yaygın eğitim programları düzenlenmeli ve kitle iletişim araçlarından yararlanılmalıdır.

-Sayıları milyonları bulan kimsesiz çocuklara el uzatıp onları koruyucu ailelere yerleştirmelidir.

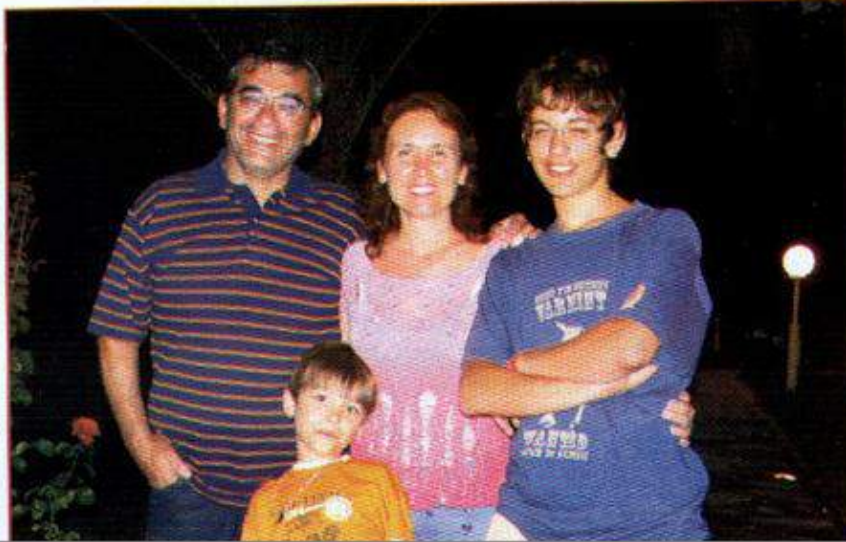
Sonuç: Son günlerde basın yayın organlarında hem okullarda şiddet suçunda ciddi artışlar olduğu yönünde hem de gençlerde Polat Alemdar benzeri giyim-kuşam ve davranışlarının arttığı yönünde yayınlar göze çarpmaktadır. Bu iki durum tamamen tesadüf mü yoksa birbiri ile ilişkilimi? Sorusunu sormuştuk.

Batı'da yapılan araştırmalarda günümüze doğru yaklaştıkça giderek daha fazla sayıda gencin kendi finansal ve genel iyiliğini toplumunkinden daha önemli gördüğü izlenmektedir. Önceleri yapılan

bakımından ilişkiyi seçtiklerinde " sorumluluk yüklemeyen bir özgürlük duygusuyla yaşayacaklarını söylemiştir.

Kimliğin gelişimi için toplumsal ortam, çevre ve ailenin önem taşıdığını yani kişinin kendisini nasıl gördüğü diğer insanların onu nasıl gördüğü ile bağlantılı olduğunu bildirmiştik. Bu bağlamda küreselleşme sürecinde gençlerin yaşadıkları popüler/alt kültür'de ön plana geçen bireyselleşme (para?, Statü?) ve aidiyet duyguları sonucu duygularını daha rahat ifade ettiğini düşündüğü ve idealize ettiği Polat Alemdar gibi giyinerek ve davranarak "ötekiler" in gözünde yenilmez, güçlü olduğu, herşeyi başaracak biri izlenimi yarattığı düşüncesine kapılabilir. Bunu başarması için ideaiize ettiği karakterle özdeşebilir. Onun tüm tutum, düşünce ve davranışlarını gösterebilir. Onun başarısında önemli yer tutan şiddeti benimseyip uygulayabilir.

Okullarda şiddet suçunda ciddi artışlar ile gençlerde Polat Alemdar benzeri giyim-kuşam ve davranışlarının artmasının birebir örtüştüğü nü söylemek doğru olmamakla birlikte ergenliğin genel özellikleri ile

EMİRDAĞ ESKİŞEHİR'E BAĞLANMALI MIDIR?

Eskişehir 1925 yılında il olup dışardan göç almaya başlayınca Eskişehir'e ilk göç edip yerleşenlerin başında Emirdağlılar gelmektedir. Emirdağlıların Eskişehir'e bireysel göçü yanında 30 'a yakın köyü Emirdağ'dan ayrılıp Eskişehir'e bağlanmıştır. Şimdi ilçe olan Han 1963 yılında, Emirdağ'a bağlı iken çevresindeki 11 köyü ile birlikte bu tarihte Eskişehir'e geçmiştir.

Halen Emirdağ ve köylerinden her yıl en az 1500-2000 kişi Eskişehir'e göç etmektedir. Şu anda yaklaşık 100.000 Emirdağlı Eskişehir'de yaşamakta ve Eskişehir'in sanayi, ticaret, bürokrasi, sivil toplum örgütlerinde yer almaktadır. Eskişehir'e göç edip gelenler sadece Eskişehir merkeze yerleşmemekte. Çifteler, Mahmudiye, Beylikova, Çukurhisar, Oklupal, Satılmış ve daha birçok yerleşim yerinde Emirdağlı oldukça çoktur. Çifteler ilçesinin nüfusunun yarısından fazlası Emirdağlı olup iki dönemdir Çifteler Belediye Başkanlığı'nı Emirdağlı hemşehrimiz yürütmektedir.

Emirdağ'da yaşayan tüm hemşehrilerimiz en az 3-5 yakın akrabası Eskişehir'de yaşamaktadır. Emirdağ ekonomisi Eskişehir'e bağlı olduğu kadar Eskişehir ekonomisinde de Emirdağlıların ağırlığı çok fazladır. Eskişehir'de her 5 iş adamından birisi Emirdağlı olup bazı iş kollarının yarısından fazlası Emirdağlıların elindedir. Buna örnek olarak sebzeçilik, bakkaliye, kamyonculuk ve otobüsçülük gösterilebilir.

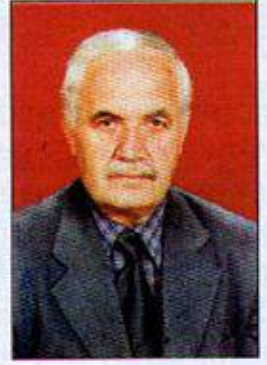
Ancak ne hikmetse en az elli yıldır gündemde olan Emirdağ'ın Eskişehir'e bağlanması bir türlü gerçekleştirilememiştir. Sebebini araştırdığımda bunun Afyonlu siyasetçiler gösterilmektedir. Halbuki Emirdağ 10 yıl öncesine kadar köyleri ile birlikte Afyon'un en büyük ilçesi iken göç nedeniyle Afyon'da 5. sıraya düşmüş, hiçbir politik ağırlığı

kalmamıştır. Emirdağ iki dönemdir Afyon'da milletvekili dahi çıkaramamıştır. Emirdağ, Eskişehir'e bağlansa yaklaşık 150 bin Emirdağlı Eskişehir nüfusunda yer alacağından, her dönem en az iki milletvekili çıkarıp politik ağırlığı da olacaktır. Emirdağlı siyasiler bunu böyle değerlendirip Eskişehir'e geçmek için çaba sarfetmelidirler.

Esasında Eskişehir'e geçmek için yapılacak işin yöntemi çok kolaydır. Emirdağ'ın mahalle ve köy muhtarlıklarının yazılı imza toplayıp Afyon ve Eskişehir valiliklerine müracaatları ile olacaktır. Afyon Emirdağ'ı vermek istemese de, Eskişehir İl Genel Meclisi olumlu karar aldığıında İçişleri Bakanlığı konuyu halk oylamasına götürecektir. Sonuçta halkın oyu mutlaka Eskişehir'e geçmek yönünde olacağından Emirdağ Eskişehir'e bağlı bir ilçe olacaktır.

Halkın oylamasının en az %90-95 'i Eskişehir'e bağlanması yönünde sonuç olması kuvvetle muhtemeldir. Emirdağlıların Eskişehir'e bağlanması için yurt dışındaki Emirdağlı hemşehrilerimizin Eskişehir sivil hava alanının açılmasında gösterdikleri gayret bunun en güzel örneklerinden birisidir. Emirdağlı hemşehrilerimiz havaalanının Afyon'a değil Eskişehir'e açılmasını istemektedir.

Eskişehir siyasi ve bürokratları da Emirdağ'ı Eskişehir'e bağlamak için uğraşır ve Emirdağ'ı Eskişehir'e bağlatırsa, girişimci ruhu yüksek, çalışkan, başarılı Emirdağlılar Eskişehir'e önemli katkı sağlar. Bunda da kazançlı Eskişehir olur.

Fikret Fıçıcı
Emekli Yüksekokul
Müdürü

**VAKFIMIZA SAHİP ÇIKALIM.
VAKFIMIZI YAŞATALIM.**

EMİRDAĞ ABILALARI

Tesadüfen katılmıştım bir toplantılarına, o kadar keyif aldım ve mutlu oldum ki. Bu güzel duyguların nedenini düşündüm eve gelince "Yabancılaşmamış olmalarıydı" çok az görüşebiliyorduk; ama büyük bir muhabbet ve sevgi dalgası içinde... Tıpkı eski günlerdeki gibi, çocukluğumuz, gençliğimiz gibi, yani analarımız atalarımız gibi, hep özlediğimiz eski Emirdağ gibi...

Muharrem Kubat hocam: "Eskişehir'de yaşayan, Emirdağlı denince ilk akla gelen bayanlardan söz edelim biraz," deyince ben de cevabı yapıştırdım hemen. Günümüzdeki Emirdağ abılaları "hükümet" kadınlar yani...

Rahmetli kayınvalidemin zamansız vefatında bir delikanlı demişti ki: "Binnaz Teyze çok operatör bir kadındı." Düşünebiliyor musunuz? Bugün en gelişmiş kurumlarda "operasyon yetkilileri" var, olaylara çözüm üretip başarıyla çözümlemek için görevlendirilmiş kişiler...

Bir kadının Emirdağ'da bu sıfatı alması için, çok fırın ekmek yemesi lazımdı. Ama bu abılalar da çok fırın ekmek yemiş kişilerdi.

Bir kere belli bir yaştan üzerinde, deneyimleri olan, çok temiz ve güzel giyinen karizmatik kişiliklerdi. Diğer kadınlar gibi her türlü ev işi yapmayan, her aklına geleni konuşmayan, her zaman etrafta görülmeyen, gereken durumlarda, gerekli yerlerde bulunan kadınlardı. Kendini aşmış, küçük benlik hesapları yapmayan, tarafsız düşünebilen, akıllı ve sevecen varlıklardı. En önemlisi de neydi biliyor musunuz? Çevresindekilere, özellikle gençlere gösterdikleri engin hoşgörü ve içten sevgi... Herkesi kucaklarlar, yargılamadan severlerdi. Hasta, yoksul, maddi ve manevi ihtiyacı olanlarla ilgilenir, herkesin düşünemeyeceği çözümler üretir, edemeyeceği laflar ederlerdi ve tabii ki gençler tarafından da çok sevilir, sayılır "AHA" diye hitap edilir, biraz da çekinilirdi. Güçlü, bilge objektif ve yapıcıydılar. Karizmatik ve çok sayılanlarına da "HÜKÜMET" payesi verilirdi toplum tarafından.

Biliyorsunuz Emirdağ halkının kökeni, Oğuz Türklerine dayanır. Kadının çok değerli olduğu, erkeklerin arkasında değil, yanında yer aldığı.. Emirdağ'dan gelip geçen bütün bu harika kadınları ve onlara bu fırsatı veren erkeklerini rahmet ve seviyle anıyorum.

Gelelim yazımın girişinde sözünü ettiğim küçük abılalara son toplantıları Gül Sağlam'da imiş. Gül, yine Emirdağlı Halis Sağlam'ın eşi, Yunusköy'de oturuyor. Kendisi üniversite mezunu, başarılı iki güzel evlat yetiştirmiş, çevresinde sevilen, örnek bir bayan. Misafirleri Özden YÜKSEL, Ayşe ERDEM, Zehra ARAS, Meral BAĞCI, Ünsal GÜNEŞ, Songül ve Nur Hanımlar. Ayrıca şunu belirtmeliyim ki, bugün burada bulunanlar, Eskişehir'de kendileri gibi olanların sadece birkaçı. 1997'de Vakfın kuruluşundan beri gözlemlediğim, Emirdağlılarla ilgili sosyal olaylarda "alarm verilmiş" ordu mensupları gibi çalışan, kendileriyle gurur duyduğumuz pek çok bayan arkadaşımız var.

O gün onlarda birlikte oldum. Yaramaz torunuma rağmen, yedik içtik, konuştuk, eskileri yenileri andık ve işimde bir ukte olan, başkalarından da duyduğum "Hani nerde eskiler? onlar gibisi yok artık. Bizim kuşak da giderse Emirdağlılar birbirini tanımayacak." Yargısı yok oldu. Yüreğimi tatlı bir huzur kapladı. Çünkü gördüm ki, analarını, atalarını bildiğim bu değerli genç bayanlar, dünkü ailelerinin bugünkü uzantıları... Onlara ait bütün güzellik ve hasletleri günümüze taşıırken, bu değerleri eksiltmemiş, bilhassa arttırmış, çoğaltmış, tahsil, görgü ve çalışma hayatı ile taçlandırarak ailelerine, çevrelerine, içinde yaşadıkları topluma seçkin birer yapı taşı oluşturabilmişler.

Elif BAĞCI
Emekli Türk Dili ve
Edebiyatı Öğretmeni

Kayınvalidem Binnaz Anne karizmatik bir abılaydı

Gül'ün verandasındaki ikramlardan...

Bahçede Nur, Özden, Zehra, Ayşe Songül, Meral - (Oturandar: Gül, Ünsal, Elif)

Sözlerimi bitirirken "içimizdeki sonsuz sevginin ifadesi olan birkaç sözcükle" karşımızdakileri nasıl uçurabildiğimizi, bu yeteneğin de sadece Emirdağlılara mahsus olduğunu gösteren iki küçük anımı aktarıyorum size...

ANKARA'DAN GELEN BAKAN

Bizim Reşat'ın nişanı var. Yaz günü heyecanlı hazırlıklar var. Bahçemiz dolup taşıyor. Genç, yaşlı, konu komşu bir arada. Babam rahmetli, giyinmeye, insanlarla birlikte olmaya, konuşmaya, sevmeye, ilgi görmeye çok önem verirdi.. Lacivert yeni bir takım elbise, beyaz gömlek ve rügan ayakkabı giymiş, parlak bir kravat takmış, başına da şapkasını oturtmuş sessizce oturuyordu. Tabii herkes nişan telaşında, onunla pek ilgilenen yok.

Derken bizim bordo kapı açıldı, "Zülbük Teyze" fırtına gibi içeri daldı. Herkesle selamlaştı. Tam babamın önünde durdu. İlk defa görüyormuş gibi baktı.

-Hii! Ceylan Ağa sen miydin? Vallaha Ankara'dan bakan geldi sandım. Heç senin gibi var mı ? Şurda bi bak!

Bu sözler üzerine biz kahkahayı patlatırken, canlanan babam, en az bir hafta kendini dünyanın en yakışıklı pleyboyu sanarak uçtu.... Uçtu.....

EMİRDAĞ'DAN ESKİŞEHİR'E KALKAN UÇAK

Sevgili eşim Kenan Bağcı talihsiz bir kaza geçirdi. Moralimiz, sağlığımız, her şeyimiz alt üst oldu, çok üzgünüz... Eşim Eskişehir'de kalmak zorunda kaldı, ben Emirdağ'ına gitmek zorunda kaldım. Sağolsun bütün Emirdağlı dostlarımız, ailemiz ayakta, üzüntümüzü paylaşıyor. Eşimin teyze kızı Belkıs Aba geldi. Büyük bir heyecan ve üzüntü içindeydi.

- Vayy!.. Elif kızım nasılsın? Nasılsınız?, güzel bölem (teyze çocuğu) nasıl? Büyük geçmiş olsun. Allah'ım onu bize bağışladı. Kendisine selamımı söyle, gözlerinden öperim. Hem emretsin, istesin bi gece de uçağın Emirdağ'ından Eskişehir'e inerim valla! Tamam mı ?

Söyleyin bakalım bu sözler sizi uçurmaz mı ? Biz uçtuk, hem de usta pilotunun uçuramayacağı kadar.

Hadi düşünün, sizin için hiç Emirdağ'dan uçak kaldıran oldu mu? Olmadıysa ne duruyor sunuz? Siz birisi için uçak kaldırın hadi!..

Trene bindim de günler üç oldu,
Ger'ardıma baktım sıla nic'oldu.
Ben de sandım yarin nazlı gucağı,
Uyudum uyandım asker ocağı

Ataşlar düşün de yan Emirdağ'ı.
Gediyom askere gal Emirdağ'ı.
Ardı kırk belikli galan kızları.
Bu yıllık sılaya sal Emirdağ'ı

Pınar HALAÇ / Emirdağ

EMİRDAĞ

Dr. İsmail Ali SARAR
Ekim 1997, Eskişehir

Her köşen bir cennet, her yören güzel,
Kurban sana bu can, canım Emirdağ.
Yeşiller bin türlü, kendine özel,
Dillere bin destan, şanımlı Emirdağ...

Yazlar sıcak olur, soğuk kışları,
Gökyüzünde uçar, bütün kuşları,
Kendine özgüdür, yemek, aşları,
Gençliğim, hatıram, anım Emirdağ...

Dağlar sıra sıra, yaylalar başka,
Güzeller seyrettim, tutuldum aşka,
Bir ateş içimde, gönülden işka,
Damarımda sanki, kanım Emirdağ...

Oyunlar, gelinler döner meydanda,
Bir düğün alanı o güzel anda,
Çengiler çalanda, ziller zamanda,
Tarihe şan veren, kolum Emirdağ.

Burada folklorum, tarih yörede,
Bütün oyunlarım, bak perde perde,
Seyretmek şifadır, dertlere, derde,
Tarihe şan vermiş ünüm Emirdağ...

Açılan hep kapı, sana yönelir,
Geçmişin sırları söylenir bir bir,
Aziziye adın, böyle söylenir,
Gül dalında gonca, gülüm Emirdağ.

Ün salmış, kol atmış, yaban ellere,
Örnek olmuş bir çok, bütün illere,
Bir hayat iksiri, renk renk güllere,
Bir yeni yüzyıla, dönüm Emirdağ...

Emirdağ ey vatan, ey kutsal toprak,
Kışların dağların, her yören ak pak,
Burcunda sallanır şu kutsal bayrak,
Güzeller güzeli, alım Emirdağ...

Sakarya kolları, bu yerden doğar,
Çalışkan insanlar, günün sonu ağar,
Ekini, pancarı ve haşhaşı var,
Ege'ye yol veren yolum Emirdağ.

Sarar der, her kişi, bu yeri görsün,
Şairler, ozanlar yöreyi övsün,
Eşine raslanmaz, çevrede birsin,
Şehitler yatağı, sonum Emirdağ...

"EMİRDAĞ" SİZİN DERGİNİZ.
DERGİNİZİ OKUYUNUZ OKUTUNUZ TANITINIZ.

Gurbeti Kendine Vatan Belleyen Emirdağlılar İçin... YİNE Mİ GURBET?

Uzaklara gitmeyi, gurbete çıkmaya hayatının en önemli gayesi haline getirdin. Yoksa sen mutasavvıfların söylediği gibi, hep gurbette misin? Anavatanından bir çığ gibi koptun. İlahi teveccüh seni nereden nereye getirdi. Hiç tanımadığın coğrafyaları vatan yaptın. Tanımadığın ırmaklardan su içtin. İklimden iklime girdin. Anavatanın yer isimlerini gittiğin her yere götürüp önce dağı taşı Türkleştirdin.

Bağlamandaki ezgi, kilimindeki desen, yüreğindeki sevgin hep aynı kaldı. Yüzyıllar geçti, sevdaların değişmedi, hayallerin, dileklerin değişmedi.

Gurbet senin öbür adın mı yoksa? Yerinde hiç duramıyorsun, bir seferin bitmeden başka bir sefere yürüyorsun. Ama çok şükür ki, tarihini, kültürünü unutmadan, köklerini reddetmeden yürüyorsun. Ama çok şükür ki, tarihini, kültürünü unutmadan, köklerini reddetmeden yürüyorsun. Damganı vuruyor, kimliğini işliyorsun.

Dağlar yokuş yokuş karşına dikiliyor, sen yürümeye devam ediyorsun. Dün sıcak çöllerdeydin, bugün soğuk dağlardasın, yarın nerede olacaksın. Sen rüzgarın önünde kuru bir yaprak mısın? Yoksa gittiğin her yeri şuurlu olarak mı seçiyorsun?

Şairin : "Ben gurbette değilim. Gurbet benim içimde." dediği gibi gurbeti için mi aldın? Senin bu ruh halini kim çözecek? Bu konar göçerliğin ne vakte dek sürecek? Sevdiklerinle hep sıla-gurbet ikileminde mi yaşayacaksın?

Hiçbir yeri doyasıya yaşamadın. Hep baharı özledin. Baharın kuşlarını, çiçeklerini ve gece yarılarna kadar söylenen sevda türkülerini özledin. Bütün akrabalar ile aynı sofralarda yenilen bayram yemeklerini özledin. İçin titreyip, yüreğin burkulunca gözlerinden yaşlar döküldü. Elinin tersiyle sildiğin gözlerinden akan yaşlar dudaklarına değince daha bir hüznüldün. Hatırına çocukluk günlerin geldi.

Yemininde sadık, sözünde ersin. Girdiğin her toplumda cazibe merkezi olursun. Sevdaların hep karşılıksızdır. Dostuna güven verirsin. Gönlün Mevlana, sevgin Yunus Emre dergâhrıdır. Ruhunu besleyen kaynak, insan fitratına uygun Rahmani bir muştudur. Öfken, kinin geçici, sevdan hep kalıcıdır. Çünkü sen insan kıymetini bilirsin.

Seni yeni bir hazırlık içinde görüyorum. Yatağı-yorganı toplayıp denkleri hazırlamışsın. Yeni bir yolculuğa mı çıkıyorsun yoksa? O güzel türkünde söylediğin gibi:

*Çırpınıp durmaya yoktur kanadım,
Günüm günüm ben yarımından yıradım.
Başını gözünü yıkmış oturur,
Kibar yarım ayrılık mı muradın.
Muradın yeni bir gurbete mi?
Gönlü güzel Türkmenim yolculuğun nereye?*

Ahmet URFALI

Şair - Yazar

EMİRDAĞ, KÜLBELAZ HÜZÜNLERİM, MEMLEKETİM

Kaç kez geçtim Emirdağ'ın sokaklarından, kim bilir! Her bir taşını, asfalttaki eskidikçe yenilenen ak çizgilerini, kaldırımlardaki karo taşlarını üzerindeki çentikleri, kaç kez saydım?...

Yaşadığım her günün anılarını birer birer serdiğim kaldırımlar... Baharda bahçemizdeki erik ağacıyla beraber yeşeren, kışın karlara beyaz düşlerini seren, yazın ışıyan güne özlernlerini saklayan ben... Bu kentle yaşayan, bu kentle yaşlanan ben... Pencerenin tam karşısında iki katlı evin alt katındaki bakkal dükkanının zamana direnmesi, benim gibi... Sonra göçmen kuşlar gibi birer birer uğurladığım dostlar... Kaldırımlarındaki çentikler gibi, yüzüme eklenen çizgiler... Tek katlı evlerin apartmanlara dönüşmesi... Markete dönüşen alt kattaki bakkal gibi... Gençlerin gözünde önce ablalığa, sonra teyzeliğe dönüşmem... Nineliğe dönüşeceğim günlerin yakınlığı... Kaldırım taşlarındaki onarımlar... Ya benim yüreğim?

Evimizin bulunduğu sokakta ilk kez havalanmıştı yüreğim, sevdâ çırpınılarıyla. Gülün ne kadar güzel koktuğunu, gökyüzünün renginin neden bu kadar mavi olduğunu, güneşin her zamankinden neden daha parlak olduğunu, bu sokakta sorgulamıştım ilk kez. Dudaklarım, sevdâ gülüşlerini saklamayı burada öğrenmişti. Burada öğrenmiştim mendillerde sevdâ koklamayı, kibrit kutularında sunulan mektupları gizlice, yürek çarpıntıları ile almayı... Bu sokağın göğsündeki yıldızlara fısıldamıştım sevdâmı; ilk tuttuğum dilekleri onlara gizlemiştim. Sevdalı bakışlarımın mı; yoksa yıldızların mı daha parlak olduğunu soracağım insanı bulamadığım da bu sokaktı; bahçemizdeki kara ağacın altında ilk sevdâmla kanatlandığım da. Büyüdükçe kirlendiğimizi ayırımsamam da bu sokakta oldu, yaşımı tüm yönleriyle tanımam da... Gülün kanadığını da ilk kez bu sokakta gördüm, annemi yitirdiğimde. Gözyaşlarımdaki tuz tadına da ilk kez o zaman almıştım, nedense. İlk ağlayışım değildi oysa.

Belki de... Belki de ilk kez yüreğten ağlayışımı.

Çoook güller kanadı sonra... Toprağa düşüp yanan karanfiller, namlunun ucunda küllenenler, karanlığa kurban verilenler... Neleceer neler! Ve çoğaldı yüreğten ağlayışlar... Yangınlarım, bu sokakta ağdı göğ. Tuzlu sağanaklarım, bu sokakta boğdu beni. Dizlerde ağladı hüznlerim:

**Ah, benim kekik kokulu Emirdağlarım!
Mor yarpuzlu yaylalarım.
Anamın ayak izleri durur,
Öz vatanım.
Kurduna kuşuna hayran olduğum,
Buz gibi sularına kurban olduğum,
Kınalı koçu kurt kapmış, gördünüz mü?
Mermiler yüreğinde, yarasını sardınız mı?**

.....
**Yitiğimi geri verin dağlar oy!
Yarasını sarıverin dağlar oy!**

.....
En son, babamı da uğurladım işte; O, Koca Terzi Mehmet'i... külbeyaz hüznlerle hem de...

.....
Kapıyı açtım. Kalın bir yer döşeginin üzerine, boylu boyunca uzatmışlar, üzerine de bembeyaz bir örtü sermişlerdi. Ayaklarımın ucuna basarak yaklaştım. Üzerindeki örtüyü yavaşça sıyırdım. Yüzünün rengine, bir şey söyleyecekmiş gibi yarı açık ağzına, bembeyaz seyrek saçlarının çevrelediği küçük başına, uyuyormuş gibi kapattığı göz kapaklarına, bir süre daldım gittim.

Odanın duvarlarından, kanepelerden, pencerenin perdesinden, yüklükteki yataklardan, anamın elleriyle dokuduğu yük kilimin nakışlarından hüzn sızıyor; cesedin üstündeki bembeyaz çarşaf bu hüznü topluyor, odayla birlikte yüreğime de daha koyu bir şekilde yansıtıyordu. Yalnız yüreğime mi?

Ayşe ÇEKİÇ YAMAÇ
Emekli Öğretmen

Dokunduğum çarşıftan parmak uçlarıma yürüyen hüznün, tüm bedenimi ele geçirivermişti. Onun bedenimdeki gezintisini duyumsayabiliyordum.

Yeniden, onun yüzüne odaklandı bakışlarım. Beyazdı. Hayır hayır! Bildiğimiz bir beyazlık değildi bu. Öyle olsa, bir ucunu tuttuğum çarşafı aynı renkte olurdu. Sarı da değildi. Kül rengine çalan bir beyazlıktı işte: Külbeyaz. Ölüm beyazlığı dedikleri, bu olsa gerekti.

Gözlerime ulaşan hüznün, önce hafif bir çisentiye, sonra bir sağanağa dönüştü. Tuzlu damlalar, o ölüm beyazlığının üzerine damlıyor, onun hafifçe aralık duran dudaklarının üzerinde çiğ taneleri oluşturuyordu; külbeyaz bir yaprağın üzerindeki renksiz çiğ taneleri...

Sonra, saçlarına dokundum. Onlar, gerçekten bembeyazdı. Bir tek gri ya da siyah tüy yoktu aralarında. Yeni taranmış gibi duran, beyaz, kısa saçlar... Okşandıkça, parmaklarımın arasında ışıldayan beyazlık...

Beyaz saçları ne çok sevdiğini anımsadım. Her zaman, bembeyaz çarşafı yatmak isterdi. Son yıllarda çiçekli çarşafı yatma da asıl isteğinin bu olmadığını, alacağı tepkilerden çekindiği için sesini çıkarmadığını bilirdim.

“Yaşlandım artık. İnsan yaşlanınca, her şeye karışmamalı ki, huzur içinde yaşasın. Yoksa, bir söyleyen beş işitiyorsun. Her şey gençlikteymiş meğer! Aaah!” diyen sesini, bir an duyar gibi oldum. Islak gözlerimi kaldırdım. Dikkatle yüzüne baktım. Hayır, o değildi konuşan. Anılardan süzülen bir cümleydi yalnızca.

Külbeyaz yüze bir kez daha sarıldım. Haykırışım, odanın hüznünü katmerleştirirken, odadan çıkarıldığımı ayırımsadım.

O, beni babamdı.

Bu sokak da savrulmadı mı küllerimle birlikte?... Şimdi... Ya şimdi?...

Şimdi, Annabel Lee şiiri çoktan uçmuş dudaklarımdan, Alan Poe ile birlikte. Güvercinler havalansa da zaman zaman yüreğimden, Edip Cansever'in dizelerinden hüznün dökülür oldu dudaklarıma:

“İlk yazları sevmiyoruz artık, yaşlandık da ondan mı/ Aşkımızı seyrediyoruz sanki uzaktan/ oysa yok bir şey aramızda, yok da/

Hep aynı kalmıyor ki yakın duygular/ Demiştik bunları bir bir anımsıyorum/ Mutlu da olsa insan mutsuz da/ Her an yeniden yaratabilirmiş kendini/ Demiştik bir sabah, bir başka aşkla.”

Bu sokak da dillendiriyor benimle birlikte hüznün dizelerini. Bir gün bu sokak, Robert Bridges'in dizeleri ile uğurlar mı beni acaba?

“Kim bırakmış seni serbest kim/ Gidiyorsun.../ Şimdi gün üstümüzden çekilivermiştir/ Koyu gölgeler düşmüş/ Yıldızlar getirmiş beraberinde geceyi/ Sıcak yaz gecelerinin göklerinde yıldızlar/ Bir zalim yalnızlık içindedir/ Ve milyonlarca göz eğilmiş göklerden/ Bakarken ikimize sadece/ Kim bırakmış, kim/ Gidiyorsun”

Dizelerdeki hüzne yükler bedenimi, giderim yine de. Sonra...

Ben yok olsam bile, yok olur mu ayak izlerim? Köşeler, kaldırım taşlarına, havasına, güneşine, karına sinmiş anılarım... Pencerelelere kazınmış gülüşlerim... Yağmuruna karışmış gözyaşlarım...

Bu kent, bu sokaklar benimle birlikte yaşlandı. Kim bilir kaç kuşak daha bu kentte, bu sokaklarda yaşlanacak? Bunca anının ağırlığını taşır mı acaba?

HEMŞEHRİMİZ ULUSAL BASINDA

EMİR KIR

Brüksel Devlet Bakanı

Emir Kır ile 2001 yılının Ekim ayında, Brüksel'de, Türklerin işlettiği Vula Royal Otel'i'nde tanışmıştım. O sırada Brüksel'in Saint-Josse bölgesi Belediye Başkan Yardımcısı idi. Temel Eğitim, İş ve Toplumsal İlişkiler alanlarında görevli idi. 2000 yılı belediye seçimlerinde, en yüksek ikinci oyu almıştı.

1965'ten itibaren Avrupa'ya göç hareketlerini zaman zaman yerinde gözlemlemiş biri olarak, anlattığı öykü, gözlerimi yaşartmıştı. Hayatını yazdığı mahkumiyet belgesini emek ve çabalarıyla yırtanların öyküsü beni ağlatır. O gün de Emir Kır ile konuşurken mutluluktan düpedüz ağlamıştım.

CİDDİ BİR ÜN KAZANMIŞTI

Emir Kır'ın babası, 1960'larda, daha iyi bir hayat için Belçika'ya göçen 40 bin Emirdağlı'dan biriydi. Charleroi'da maden işçisi idi. Emir Kır 1970'te doğdu. Babası 1977 yılında bir iş kazası geçirdi ve emekli oldu. Bunun üzerine Kır ailesi Brüksel'e, Saint-Josse Komünü'ne göçtü. 1995 yılında, bir yandan okur, bir yandan çalışırken, Sosyalist Parti'de politikaya atıldı. Parti seçiminde babasının işçi kökeni ve dönemin Saint-Josse Belediye Başkanı Guy Cudell'in karizması etkili oldu. Emir Kır, Brüksel Özgür Üniversitesi'nde Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Uluslararası İlişkiler okudu. 2000 yılında, 30 yaşında, belediye seçimlerine girdi ve ikinci sırada kazandı. Demek ki Emir Kır ile bir yıl sonra tanışmışım. Bu kısa sürede bile Saint-Josse bölgesinin Türk, Arap ve Belçikalı sakinleri arasında, çalışmalarıyla ciddi bir ün kazanmıştı.

MİMARİ TARİH BİLGİSİ
ŞAŞIRTICI

2004 bölgesel seçimlerinde şansını denedi. 7409 tercih oyuyla, "Erişilmez" Charles Picque'nin ardından ikinci sırada kazandı seçimi. Seçimden sonra, Brüksel Bölgesi Temizlik, Tarihi Anıtlar ve Sit Alanlarından Sorumlu Devlet Bakanlığı'na getirildi. Emir Kır aynı zamanda, Fransızca Konuşan Topluluk Komisyonu'nda Sosyal İşler Aiele ve Spordan sorumlu bir bakan Emir Kır bakanlık bürosundan Brüksel'i anlatırken mimarı tarihi bilgisiyle beni çok şaşırttı. İnsanları büyük bir ilgi ve ciddiyetle dinlemesi de şaşırtıcı. Bir bakan gibi konuşmuyor ve bir dost, bir üniversite öğrencisi gibi merakla dinliyor. Tarihle, sporla ve okumayla yakından ilgili.

YILMADAN YOLUNA
DEVAM ETMELİ

Kendisine adalet bakanı yada İşişleri Bakanı olmasından çok kültür, sanat, kentçilik ve toplum alanlarını kucaklayan bir bakanlıkla görevli olmasının beni heyecanlandırıldığını söyledim. Beni onaylarcasına gülümsedi. Ancak Emir Kır'ın işi çok zor, çok zor bundan sonra. 11 yıl içinde bakan düzeyine ulaşması göz kamaştırıcı. Ama önümüzdeki günlerde, başarısı arttıkça düşmanları da çoğalacak. Başta Emirdağlılar olmak üzere Türk hemşerileri, Emir Kır'ın kendileri için "Mahalle Muhtarı" olmasını bekleyecekler. Onun Türk mahallesinin muhtarı değil de Brüksel'in Belçikalı Bakanı olduğunu anlamakta zorlanacaklar. Bunun yanı sıra Ermeni lobisi var, öteki partilerdeki rakipleri var, kendi partisindeki rakipleri var. Ben, Emir Kır'ın asla umut kırıklığına kapılmadan, yılmadan yoluna devam edeceğine inanıyorum. Onun hayatı, başarıları, Avrupalı Türk göçmenler için etkileyici bir örnek. Emir Kır, geleceğin bir başlangıcı. Çok uzun sürecek olan bir geleceğin...

18 SALI, 6 Haziran 2006

Emir Kır, Brüksel
Devlet Bakanı

EMİR Kır ile 2001 yılının Ekim ayında, Brüksel'de, Türklerin işlettiği Vula Royal Otel'i'nde tanışmıştım. O sırada Brüksel'in Saint-Josse bölgesi Belediye Başkan Yardımcısı idi. Temel Eğitim, İş ve Toplumsal İlişkiler alanlarında görevli idi. 2000 belediye seçimlerinde, en yüksek ikinci oyu almıştı.

1965'ten itibaren Avrupa'ya göç hareketlerini zaman zaman yerinde gözlemlemiş biri olarak, anlattığı öykü, gözlerimi yaşartmıştı. Hayatını yazdığı mahkumiyet belgesini emek ve çabalarıyla yırtanların öyküsü beni ağlatır. O gün de Emir Kır ile konuşurken mutluluktan düpedüz ağlamıştım.

CİDDİ BİR ÜN
KAZANMIŞTI

Emir Kır'ın babası, 1960'larda, daha iyi bir hayat için Belçika'ya göçen 40 bin Emirdağlı'dan biriydi. Charleroi'da maden işçisi idi. Emir Kır 1970'te doğdu. Babası 1977 yılında bir iş kazası geçirdi ve emekli oldu. Bunun üzerine Kır ailesi Brüksel'e, Saint-Josse Komünü'ne göçtü. 1995 yılında, bir yandan okur, bir yandan çalışırken, Sosyalist Parti'de politikaya atıldı. Parti seçiminde babasının işçi kökeni ve dönemin Saint-Josse Belediye Başkanı Guy Cudell'in karizması etkili oldu.

Emir Kır, Brüksel Özgür Üniversitesi'nde Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Uluslararası İlişkiler okudu. 2000 yılında, 30 yaşında, belediye seçimlerine girdi ve ikinci sırada kazandı. Demek ki Emir Kır ile bir yıl sonra tanışmışım. Bu kısa sürede bile Saint-Josse bölgesinin Türk, Arap ve Belçikalı sakinleri arasında, çalışmalarıyla ciddi bir ün kazanmıştı.

MİMARİ TARİH
BİLGİSİ ŞAŞIRTICI

2004 bölgesel seçimlerinde şansını denedi. 7409 tercih oyuyla, "Erişilmez" Charles Picque'nin ardından ikinci sırada kazandı seçimi. Seçimden sonra, Brüksel Bölgesi Temizlik, Tarihi Anıtlar ve Sit Alanlarından Sorumlu Devlet Bakanlığı'na getirildi. Emir Kır aynı zamanda, Fransızca Konuşan Topluluk

Komisyonu'nda Sosyal İşler, Aile ve Spordan sorumlu bir bakan. Emir Kır, bekaletik bürosundan konuşuyor. Brüksel'i anlatırken mimarı tarihi bilgisiyle beni çok şaşırttı. İnsanları büyük bir ilgi ve ciddiyetle dinlemesi de şaşırtıcı. Bir "Bakan" gibi konuşmuyor ve bir dost, bir üniversite öğrencisi gibi merakla dinliyor. Tarihle, sporla ve okumayla yakından ilgili.

YILMADAN YOLUNA
DEVAM ETMELİ

Kendisine Adalet Bakanı ya da İçişleri Bakanı olmasından çok kültür, sanat, kentçilik ve toplum alanlarını kucaklayan bir bakanlıkla görevli olmasının beni heyecanlandırıldığını söyledim. Beni onaylarcasına gülümsedi.

Ancak Emir Kır'ın işi çok zor, çok zor bundan sonra. 11 yıl içinde bakan düzeyine ulaşması göz kamaştırıcı. Ama önümüzdeki günlerde, başarısı arttıkça düşmanları da çoğalacak. Başta Belçika'da da konuşulmasını ve dışarıya taşınmasını arzu ve beklenti.

Başta Emirdağlılar olmak üzere Türk hemşerileri, Emir Kır'ın kendileri için "Mahalle Muhtarı" olmasını bekleyecekler. Onun Türk Mahallesinin muhtarı değil de Brüksel'in Belçikalı Bakanı olduğunu anlamakta zorlanacaklar. Bunun yanı sıra Ermeni lobisi var, öteki partilerdeki rakipleri var, kendi partisindeki rakipleri var. Ben, Emir Kır'ın asla umut kırıklığına kapılmadan, yılmadan yoluna devam edeceğine inanıyorum. Onun hayatı, başarıları, Avrupalı Türk göçmenler için etkileyici bir örnek. Emir Kır, geleceğin bir başlangıcı. Çok uzun sürecek olan bir geleceğin...

Bunun yanı sıra Ermeni lobisi var, öteki partilerdeki rakipleri var, kendi partisindeki rakipleri var. Ben, Emir Kır'ın asla umut kırıklığına kapılmadan, yılmadan yoluna devam edeceğine inanıyorum. Onun hayatı, başarıları, Avrupalı Türk göçmenler için etkileyici bir örnek. Emir Kır, geleceğin bir başlangıcı. Çok uzun sürecek olan bir geleceğin...

EYAD YÖNETİM KURULU EMİRDAĞ İÇİN ÇALIŞMAYA DEVAM EDİYOR

Birkaç ay önce Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN, Belediye Başkanı Lütfi İhsan DAĞ, Özürlüler Derneği Başkanı Ahmet ŞAHBAZ başta olmak üzere bir heyet Belçika'ya giderek bir dizi temaslarda bulundular. Bu temaslar amacına ulaştı. Emirdağ'a yurt dışındaki gurbetçilerimizden bir tır dolusu yardım geldi.

Yardımlar ile ilgili açıklama yapan Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN şunları söyledi: " Bir heyet halinde Belçika ve Hollanda'ya bir gezi yaptık. Gezimizin asıl amacı , oradaki

Emirdağlı hemşehrilerimizle bir araya gelmek ve gecelere katılmak, gecelerde elde edilen gelirler ile özörlülerimiz için birtakım tardıml malzemeleri almayı planlamaktı. EYAD tarafından organize edilen Belçika 'daki

gecede 84 akülü özörlü aracı , 4 banyo sandalyesi, 2 yürüme yardım arabası, muhtelif ayakkabılar, giysi ve 80 şarj cihazı için yardım aldık ve yardımlar Emirdağ Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'na teslim edildi. Bu organizasyonun yapılmasına EYAD yöneticilerinin büyük emeği geçti. Başta EYAD Başkanı Metin EDEER ve yardımcısı Necati ŞEVİK olmak üzere olağanüstü gayret sarf ettiler. Bunun yanı sıra Belediye Başkanımız Lütfi İhsan DAĞ , Özörlüler Derneği Başkanımız Ahmet ŞAHBAZ orada çok önemli katkılarda bulundular. Özörlü araçları fakir ve özörlülere dağıtacağız. Bu yardımlar Emirdağ Brüksel arasında çok önemli bir gönül köprüsüdür. İhtiyaç sahiplerine özörlü araçları teslim edilecek. Özörlü araçların 28'i sahiplerini buldu ve

Emirdağ Belediyesi önünde açık alanda yapılan dağıtım töreninden sonra ihtiyaç sahiplerine 28 özörlü aracı teslim edildi. Ayrıca engellilerin ilçe ve köylerde envanterini çıkararak 34 spastik özörlü, 150 zihinsel özörlü , 71 işitme engelli , 19 fiziksel engelli , 48 görme engelli tespit

Ertuğrul ALTINEL
Emirdağ Huzurevi Müdürü

edildi." dedi.

Törene ;Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman BİLGİN, Belediye Başkanı Lütfi İhsan DAĞ, EYAD 2. Başkanı Necati Şevik,

Engelliler Derneği Başkanı Ahmet ŞAHBAZ, daire müdürleri , özörlüler ve özörlü yakınları katıldılar.

Törende konuşma yapan Özörlüler Derneği Başkanı Ahmet ŞAHBAZ şunları söyledi : " Kısa bir süre içerisinde ilçemize bir

de Rehabilitasyon Merkezi açılacaktır. Herkesin engellilere sahip çıkmasını bekliyoruz. Onlar da toplumun birer parçasıdır. Araçların bir kısmının da dağıtımına önümüzdeki günlerde devam edilecek. Araçlardan artan olursa çevre il ve ilçelerdeki ihtiyaç sahiplerine dağıtılacaktır."

EYAD 2. Başkanı Necati ŞEVİK de : " Birkaç haftadır köy köy geziyoruz. Evlerinden çıkamayan engelli vatandaşlarımız var. Bu kardeşlerimizi gördükçe daha çok yardım hissimiz artıyor." dedi.

Sayın Kaymakamımıza, Belediye Başkanımıza ve öteki Emirdağ Yardımlaşma-Dayanışma yöneticilerine bizler de çalışmalarından dolayı çok teşekkür ediyoruz. Emirdağlı hemşehrilerimiz için daha da güzellikler yaratacaklarına inanıyoruz.

Törenden Görüntüler...

EĞİTİM MİLLÎ BİR DAVADIR

İnsanoğlunun sosyalleşmeye başladığı günden beri, kendini göstermiş bir süreçtir eğitim. Bireyden topluma kadar herkesi müşterek ve ideal değerlerle yoğurmak bir zorunluluk olmuş, insan içinde ve dışındaki otoriteden etkilenerek bu etkiyi bir ideal haline getirir. Ortak otoriteye adanma, yönelme, inanç, fikir, örfle kendini göstererek toplumsallaşmaya yönelik bir çaba olarak belirir. Böylece kişiden topluma doğru dolaylı ve dolaysız bir fikir sirkülasyonu oluşturarak beşeri kıstaslar hayat düsturları meydana gelir.

İnsan; iç dünyasını terbiye, dış dünyasını da ihtiyaçları doğrultusunda tanzim eden tek varlıktır. İç dünyamıza inmenin, kendimiz olmanın, esas yolu "eğitmekten ve eğitilmekten" geçer. Eğitim, insanın kendini tanımasının önemli vasıtası olduğu gibi dış dünyayı, faydalanmanın anahtarlarını, hazinelerini bulundurmaz. Bu nedenle "manen ve madden" yücelmenin yolu eğitimsizliktir. Eğitim, insanı gerçeklerle donattığı gibi, toplumun milli gerçeklerini de topluma sunar. Böylece milli bünye için eğitimden daha zaruri, eğitimden daha vazgeçilmez ve eğitimden daha milli bir dava olamaz.

Kaliteli bir eğitimle sadece insani değerler yükselmez. Toplumsal mutluluk ve iktisadi kalkınma da sağlanır. Bu hedefler ve hedeflere verecek bilgiler organize edilmiş mekanlarda verilir. Bilgilenme eğitim ortamı sadece okul olamaz. Lazımları vermede okul aileden sonra ikinci bir role sahiptir. Okulda edinilen bilgi ve eğitim, iş hayatına da, sokağa da, dünyaya da ters olmamalı. Milli karakterin ve ihtiyacın etrafındaki süsler olmalı. Bilgiyi karakterin üzerinde amir bir kriter kabul etmek gerekir. Yanlış düzelterek kabul edersek, okul, mabet kadar önemsenecek bir kurumdur. Mabede edep ve adapla girilir. Şahsi ve toplumsal gerekler öğrenilerek, yapılarak, yaşanarak oluşturulur.

Kendimize ve toplumumuza giden yolu bulmak ancak eğitimle mümkündür. Öğretimle elde edilen bilgiler, eğitimle beşeri bir olgunluğa, zenginliğe ve disipline dönüşür.

Uğur Özdemir

Ak Haber Gazetesi Sahibi

Eğitimde ve öğretimde organize edilmiş rolü öğretmen üstlenir. Öğretmen bir kişisel rolün değil, toplumsal bir gerçeğin, bir devlet kudretinin meşru, insani mimarı olarak çıkar karşımıza. Devleti kuran idareyi, devleti koruyan idare haline dönüştüren çok hayati misyonun sorumlusu olma özelliğini bütün milletler için korumuştur öğretmenlik. Millet olabilmenin bir şartı devlet olmaksızın, devleti yaşatan, idareyi terbiye eden ancak öğretmenlerdir.

Geleceğini berrak görmek isteyenle; milli eğitime ve bunun motoru olan öğretmen ve akademisyenlere daima sahip çıkmalı, beşeri doğrularla, milli hakikatlerle, maddi ve manevi imkanlarla taçlandırılmalıdır.

Kendimiz olmadan, dünyaya açılmadan yetiştirilecek her beyin, geleceği göremeyen bir unsur haline gelecektir. Bunun çözümü devletin kendisiyle barışık olmasıdır. Bunun çözümü devletin devamını sağlayan hukuka, ahlaka ve toplumsal gerçeğe bağlı kalmasıdır.

Beyinlerdeki açlığı kültürümüzle gıdalandıracak, tarihi de Mustafa Kemal'i de, Cumhuriyeti'de saptırmadan anlatacak kendini hür ve emin hissedenden öğretmene, başöğretmene her fırsatta ihtiyacımız vardır.

Yüreğinde cehaletin ve zulmün kalelerini yıkacak öğretmenlere ihtiyacımız vardır.

Karacalar derler derenin içi.

Güzel gelinlerin sallanır saçı.

Ne sen bana doydun ne de ben sana

Gediyom askere yükledim göçü.

Manastırın çiçekleri sarıdır.

Nazlı yarım her çiçekten arıdır,

Değmeyin güzele asker yaridir.

Ataş düşsün gız babayın evine.

Ömer Faruk KÖSE / Suvermez

ODALARIMIZDAN

Değerli Çiftçi Kardeşlerim,

Biliyoruz ki tarım ülkemizin en önemli sektörüdür. Ülkemiz nüfusunun yarısından fazlası geçimini tarımdan ve tarıma dayalı endüstriden sağlamaktadır. Aynı durum bir tarım ilçesi olan Emirdağ'ımız için de söz konusudur.

Odamızın yaklaşık 15 bin üyesi olup bu çiftçilerimiz 130.000 hektar alanda tarımla uğraşmaktadırlar.

Böylesine büyük bir tarım ilçesinin Ziraat Odası da aynı büyüklükte olmalıdır.

Ziraat Odaları kanununda yazılı esaslar uyarınca meslek hizmetleri görmek, tarım sektörünün genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, çiftçilerin müşterek ihtiyaçlarını karşılamak ve mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak için kurulan kamu niteliğinde bir meslek kuruluşu olduğunu hepimiz bilmekteyiz.

Bunun için çeşitli tarımsal dallarda uğraş veren çiftçilerin memnun edilmesi, çiftçi haklarının daha iyi korunması Ziraat Odaları'nın en büyük görevleri arasındadır.

Saygıdeğer çiftçi kardeşlerim, 25 yıldır bana olan güveniniz ve hiç azalmayan desteğinizle Emirdağ Ziraat Odası Başkanı olarak yönetim ve meclis kurulum ile mesai arkadaşlarımin geceli gündüzlü çalışmaları sayesinde çok önemli projeleri hayata geçirip sizlerin hizmetine sunmayı başarmış bulunuyoruz. Bu hizmetlerin en önemlileri arasında 2003 yılında açılışını yaparak ilçemiz halkının hizmetine sunduğumuz Türkiye'de birçok Ziraat Odası'nın sahip olmadığı yeni hizmet binamız ve sosyal tesislerimiz bulunmaktadır. Bununla beraber bu yıl hizmete sunduğumuz toprak tahlil laboratuvarı, tohum eleme ve mısır kurutma tesisleri de yine aynı şekilde bizi Türkiye'nin sayılı odaları arasına sokacaktır.

Değerli çiftçilerimiz, Bilindiği üzere Emirdağ Ziraat Odası olarak sizlerin ihtiyacı olan birçok tarımsal girdinin bayiliğini elimizde tutmak suretiyle bölgemizin bu sektöründe denge unsuru olmaya devam etmekteyiz. Kaliteliyi uygun fiyata ve sizlerin kapısına kadar getirerek bu piyasada söz sahibi

olmaya devam edeceğiz. Bunun için gerekli finansman depolarımız, kaynaklarımız ve iki hizmet aracımızı her zaman güçlü ve dimdik ayakta durarak Emirdağ Ziraat Odası yaptığı hizmetler ile ülkemizin en gözde odaları arasındadır. Başaramacağımızdan kimsenin şüphesi olmaması için Emirdağ Ziraat Odası olarak hiçbir zaman yıkıcı satıcı olmadık. Tam aksine yapıcı olduk. Yıllar önce kirada birkaç sandalye ve bir masa ile hizmet verdik. Şimdilerde ilçenin en görkemli binası önünde iki hizmet arabası, ilaç ve gübre dolu depoları,

Türkiye'nin sayılı ve yüksek teknolojiye sahip tohum eleme ve mısır kurutma tesisi, toprak - bitki-su tahlil laboratuvarı ve bunları çalıştıran kaliteli personeli ile çiftçilerimize hizmet vermekteyiz.

Gördüğünüz gibi Ziraat Odası hem bu işleri yaptı hem de en zor koşullarda bile ayakta kalmayı başardığı gibi işçi çıkarmadı, sahip olduklarını satmadı, aksine hem personel olarak istihdam sağladı hem de gücüne yeni gayrimenkullerle güç kattı.

Peki bu nasıl oldu?

Bu hizmetler şahsi bir başarıdan ziyade 25 yıldır bana desteğini ve güvenini hiç

kaybetmeyerek görevi bize teslim eden Emirdağ çiftçilerimiz, her zaman çalışmayı sürdürmüş ve çiftçi lehine olumlu kararlar alıp bu kararları faydalı projelere dönüştürmüş **Sayın Yönetim ve Meclis Kurulumuz,** özverili çalışmalarıyla gece-gündüz demeden mesai gözetmeksizin çalışan mesai arkadaşlarımız sayesinde olmuştur.

Ayrıca bu hizmetlerin gerçekleştirilmesinde emeği geçen, bizlere her konuda desteğini hiç esirgememiş başta **Sayın Valimiz, Sayın Genel Başkanımız ve Genel Merkez Yöneticilerimiz, Sayın Milletvekillerimiz, Sayın Kaymakamımız** ve değerli bürokratlarımıza da şahsım ve çiftçilerimiz adına teşekkürü bir borç bilirim.

Sevgili çiftçi kardeşlerim, Emirdağ Ziraat Odası olarak her zaman en iyi hizmeti verdiğimizizi bildiğim için bundan sonra da bu hizmetlerin artarak devam edeceğinin sözünü vermekten hiç korkmuyorum ve çekinmiyorum.

Her zaman sizin güveninize layık olmaya çalışacağız. Önümüzdeki yılların bol ve bereketli olmasını diler, saygılarımı sunarım.

Ahmet KOYCU Yönetim Kurulu Başkanı

"Emirdağ Ziraat Odası yaptığı hizmetlerle ülkemizin en gözde odaları arasındadır."

İŞIKCAN TARIM-TRAKTÖR SAN VE TİC LTD.ŞTİ.

SAME TRAKTÖRLERİ VE EN MODERN TARIM MAKİNALARIYLA
ÇİFÇİMİZE HİZMET SUNMAYI HEDEF KABUL EDEN FİRMAMIZ
SATIŞ SONRASI HİZMETLERİNE DE BÜYÜK ÖNEM VERMEKTEDİR.

İLETİŞİM:

MERKEZ: BORSA CAD. G/23 ESK TEL: 0 222 217 55 88 FAX: 0 222 227 14

ŞUBE: OTO CENTER TRAKTÖRCÜLER SİTESİ YENİ KISIM C-6 ESK

TEL: 0 222 228 06 48 228 17 21 FAX: 0 222 228 13 37

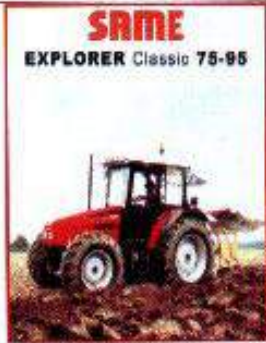
www.isikcantarim.com

DAHA GENİŞ BİLGİ İÇİN LÜTFEN SİTEMİZİ ZİYARET EDİNİZ.

ÇİFÇİMİZİN HİZMETİNDEYİZ

ÜMİT YÜRÜK

SAME TRAKTÖR

CICORIA BALYA MAK.

İRTEM PNÖMATİK EKİM MAK.

ÇEKİÇKESEN GOBLE DİSKARO

ÇEKİÇKESEN AĞIR MERDANE

PALAZOĞLU RÖMORK

TOSUN YEM KARMA

TOSUN SLAJ MAK.

KARAOĞLU İLAÇLAMA

S.M.S AYÇİÇEK PATOSU

SÜRÜM TAMBURLU

TÜRKAYSAN KÜLTÜVATÖR

Vakfımız Yönetim Kurulu Üyesi Ceylan KESKİN'in Sanayici ve İş Adanı Fehmi DENİZLİ ile Yaptığı Ropörtaj

Kısaca öz geçmişinizi anlatır mısınız?

15.01.1939 tarihinde Emirdağ' da doğdum. İlkokul ve ortaokul birinci sınıfı Emirdağ'da okudum. Ailemin Eskişehir'e taşınması sebebiyle ortaokul ve liseyi Eskişehir'de bitirdim. Daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Genel Makine Mühendisliğini kazandım. 1962 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesinden mezun olarak , makine yüksek mühendisliği okudum. Aynı yıl Almanya'ya gittim; ancak, askerlik dolayısıyla yurda döndüm. Askerliğimi yedek subay olarak; 6 ay Balıkesir'de eğitim okulunda, daha sonra Ankara'da inşaat emlak dairesinde yaptım. Toplam 1,5 sene sonra askerliği mühendis teğmen olarak bitirdim. Daha sonra buzdolabı, çamaşır makinesi, elektrik süpürgesi üreten bir fabrikada 1970 yılına kadar, en son görevim fabrika müdürü olarak çalıştım.

Şu anda yaptığınız işi anlatır mısınız?

- 1970 yılı sonunda kendi şirketimi kurdum ve bugün şirketim 150 işçisiyle üretimin % 20'sini ihraç ederek imalat sektöründe üretime devam ediyor. Bu zaman zarfında, İstanbul Bakır ve Pirinç Sanayiciler Derneği'ne seçildim. Başkan yardımcılığı yaptım ve 8 seneden beri de İstanbul Bakır ve Pirinç Sanayicileri Derneği Başkanı olarak başkanlığım devam etmektedir. Yine İstanbul Sanayi Odası 19 bakır grubu meslek komitesine seçildim. Meslek komitesinde üyelik, başkanlık ve İstanbul Sanayi Odası meclis üyeliği yaptım. Haziran 1985 yılında S.S İstanbul Bakır ve Pirinç Sanayiciler Toplu İşyeri Kurulu Kooperatifinde başkan yardımcılığı ve daha sonra başkan olarak görev yaptım. Bu kooperatif şu anda 120 fabrikası, 20.000 çalışanı ile büyük miktarda ihracat yapan bir kurumlar bütünüdür. Şu anda burası organize sanayi bölgesi durumuna dönüştürülmüştür ve ben de mütevellî heyeti başkanı yardımcısıyım. Haziran 1997 Baksav Bakır Sanayiciler Vakfı'nı kurduk ve ben de

Vakfımıza Ekonomik Desteğini
Esirgemeyen İş Adanı
Fehmi DENİZLİ

şu anda zikredilen Vakfın başkanıyım. Şu anda pirinç bant, şerit, levha, bakır bant, şerit, levha, pirinç çubuk, lama, profil ve Türk paralarının pullarını üretmekteyiz. Bu mamülleri hem yurt içine, hem de yurt dışına satıyoruz.

Emirdağ'la ilgili bir anınızı anlatır mısınız?

- Okulu bitirdikten sonra bir sınıf arkadaşım ile Ege sahillerinde gezi yapıp dönerken, arabamız arıza yaptı. Cumartesi günü olduğu için de arabamızı tamire vermiştik. Benzinimiz Eskişehir' e kadar yeterliydi ve başka paramız da yoktu. Gece vakti Afyon'dan Eskişehir' e giderken Gömü' de benzin istasyonunda dinlenmek için durunca beni tanıyanlar çıktı; çay ve çorba ikram ettiler, üstelik paranın sözünü dahi ettirmediler. İşte ben bu anımı hiç unutamam.

Emirdağlılar Vakfı ile ilgili düşünceleriniz ve önerileriniz nelerdir?

- Fakir ve yetenekli öğrencilerin desteklenerek okutulması hem toplumumuz hem de ülkemiz açısından faydaları tartışamayacak kadar büyük bir görevdir. Zira uzun vadeli yatırımların en mükemmeli insana yapılan yatırımlardır. Bu kutsal ve bir o kadar da gerekli işlevi Vakıf çok iyi bir şekilde yerine getirmektedir. Hatta bu yardımların dışında köy okullarına defter, kitap, araç ve gereç yardımlarının da yapılabileceğini düşünmekteyim. Vakfın en önemli işlevlerinden biri de insanların kökleriyle olan bağlarını canlı tutabilmesidir. Zira insanlar doğdukları yerde yaşamayabilirler; fakat doğdukları yer onların kökleri gibidir, kolay kolay kopartılamaz. İşte vakıf bu görevi de üstlenerek bu işlevi yerine getirmektedir.

Söyleşiniz, Vakfımıza yaptığınız ve yapacağınız yardımlardan dolayı teşekkür ederiz.

Ceylan KESKİN
Vakıf Başk. Yard.

ÇILGIN KALP DURDU

Ertuğrul ALTINEL
Emirdağ Huzurevi Müdürü

1936 Yılında Emirdağ'da doğan gazeteci Celil KARACA, aniden rahatsızlanarak 25 Haziran 2006 tarihinde hayata gözlerini yumdu.

Kasap Muharrem Karaca'nın 7 çocuğundan birisi olan Celil Karaca Emirdağ Kacerli mahallesinde dünyaya geldi. İlkokulu, İnkılâp İlkokulu'nda ortaokulu, Emirdağ Ortaokulu'nda bitirdi. Liseyi Eskişehir Atatürk Lisesi'nde okurken tahsilini yarıda bırakarak vekil öğretmenlik yaptı. Afyonkarahisar Mahmari Köyü ile Emirdağ Mithatpaşa İlkokulunda vekil öğretmenlik, 1958 yılında Ankara Zafer gazetesinde gazetecilik ve sorumlu müdürlük yaptı. Bu esnada bu gazetede yazılar yazarken DSİ Genel Müdürlüğü yapan Süleyman DEMİREL'in siyasete atılacağını, daha sonra da Adalet Partisi Genel Başkanı, akabinde de BAŞBAKAN olacağını gören ender gazetecilerden birisidir.

Süleyman DEMİREL önce Adalet Partisi'ne genel

başkan, yapılan ilk seçimden sonra da başbakanlığını gören Celil KARACA'yı yanına çağırarak O'nu başbakanlık basın müşaviri olarak atadı. Daha sonra Emirdağ'a gelerek

EMİRDAG gazetesini çıkardı. Sonraları Eskişehir Milli İrade, İstikbal, Yeni Haber gazetelerinde genel yayın yöneticiliği görevlerinde bulundu. BASIN ŞEREF KARTI sahibi olan Celil KARACA, Sosyal Sigortalar Kurumu'ndan emekliye ayrıldı. Evli, 5 çocuk, 8 torun sahibiydi.

Celil KARACA'yı yakından tanıyanlardan Metin AKIN: "Seçkin bir bürokrat, zeki, ileri görüşlü çok kültürlü, nüktedan, ikna edici, geniş çevresi olan, Emirdağ aşığı, 70 yılda hayata çok şeyler sığdıran Celil KARACA Emirdağlılar Vakfı'nın aktif üyelerinden birisi idi" diyor. Son şakasını da 24.06.2006 tarihinde Emirdağlılara yaparak aramızdan ayrıldı. Kendisine Allah'tan rahmet, yakınlarına sabırlar, sevenlerine, basın camiasına ve tüm Emirdağlılara baş sağlığı diliyoruz.

(Bu yazı, Efe'nin ölümünden
önce kaleme alınmıştır.)

EFE (Ekrem YALDIZKAYA)

Cevdet SEZGİN
Afyonkarahisar, Çobanlar
İlçe Milli Eğitim Müdürü

Yiğidin harman olduğu yerde, efelerin bizden, çaputun bezden olduğu bir Anadolu kasabasında onu bir "Salı Pazarı"nda karpuz yüklü bir kamyonun karayağız, ince, atletik vücutlu bir delikanlı olarak tanıdım. Adına Efe diyorlardı. O, efelik nişanını kendisine Kaçerli Mahallesi'nin edebiyat anlayışıyla takdim edildiğini ve bu nişana sadık olmanın gurur ve şuuruyla her zaman dolu olduğunu söylerdi. Efelik, Ekrem'de ne köy efesi, ne de şehir kabadayılığıyla bağdaşmayacak kadar tezattı. Onun efelik anlayışı hoşgörü, samimiyet, sağduyu, iyilikle özdeşleşiyordu.

İşte, efeler, bizim diyarın bu anlayışla topluma nasıl mal edildiğini gösteren tipik bir insan örneğidir. Ben, efeyi soyutlayan, bu işlere adayan bir kişilik olduğuna, faydalı cemiyet üyeliği başkanlığı ile meşgul olurken gördüm. Heyecanlı, uğraştığı işi sonuna kadar götüren, bir işte taviz vermeyen tipik bir insan karakterini sembolize eden bir yaradışa sahipti.

İşte bizim toprağın hamuruyla mayalaşan Ekrem, uzun adımları ile bir oradan bir buradan meselelere girip insanlara biraz da muziplik yaparak 24 saatini dolduran insan karakterini taşıyordu. O her zaman sorunlara yangına körükle gidip sonra da yangını söndürmekte tipik bir Osmanlı Tulumbacısı gibi hatasını telafi etmekle uğraşıyordu. Uyanık tanınmasına rağmen saftı. Nasıl saf olmasın! Günümüz insanının tabiaattaki ekolojik dengenin bozulmasıyla saflar uyanık, uyanıklar saf olmuştu. İnsan tipi gerçekten yer değiştirmişti. Onun saflığı ekolojik denge gibi toplum anlayışından kaynaklanıyordu. Fakat o, ilçemizde Heykel'in yukarısı ile aşağısını birleştiren bir denge idi. O, aşağı ile yukarı arasında ilişkiyi geliştiren bir pedagog gibi hareketli yaradılışın esiriydi.

İşte bizim efemiz her zaman ne olursa olsun samimi, atik bir dinamizmin sembolüydü.

EMİRDAĞ'DAN BRÜKSEL'E MEKTUP

Necati SEZER
Emekli Edb.Öğretmeni

Ay oğlum.... Selam ediyim desem içimden gelmiyo, ileniyim desem özüm dövmüyo. Yavrum ben seni yedi sene sonra buldum. Adaçalı'da Yorgun Dede'ye çaput bağladım. Bolvadin'de Abdülkadir Geylani Hazretlerine dualar edip, adaklar adadım da yedi sene sonra seni zor buldum. Doğduğunda başıma al yazma bağlayıp konu komşuya lokum dağıttım, köpeklere ekmek attıydım. Allah senden sonra peş peşe bir oğlan, bir kız daha verdi. Okuyun adam olun diye az mı çabalamadım.

Nerdece? Hiçbiriniz et olup ekmek üstüne çıkamadınız. Daha ortaokuldayken okuldan kaçıp Hasan Paşa'nın gayfesine gidip gumar oynadın. Sonra da "Hasan Bayram"dövdü" Kenan Bağcı" kovaladı diye yalan söyledin. O yetmiyo gibi yanına bi kaç serseri takıp Bucak'ta fosur fosur cıgara içtin. Oğul yeldi neyse Haceli (Belediye Başkanı) beldiyede işe goyum demiş, onu da hak ettin. İlle de gavura gideceğim diye başımızın etini yedydin. Gavura gettin de ne oldu?Buldun bi gavur gızı, anayı, atayı unuttun.İki de çocuğun olmuş,daha yüzlerini görmedik. Gayri sen buralara da gelmezsin. Anan da duvar diplerinde ölür. Eskilerin lafiydı." Gavur gapısında ekmek dilen "diye gızdıklarına beddua ederlerdi. Biz de ona döndük ay yavrum.İşini bilen gavurculara sözüm yok ama. Bize yaramadı gavurun parası başını yesin. Beni dinleseysin sana Eşe'nin gızını alıp, çocuklarına da babanın adını gosaydık olmaz mıydı? Bi gün Hamamcı

Gökkız'a sordum. Eşe'nin gız nasıl diye"pambık pambık"dedi. Ondan bi gelin olur"güpür güpür" dedi. Hakket öyle

oldu,gelsen de bi görsen. Biri gavurda perişan Öteki de hoydur hoydur geziyo. Bacınız da gara yazılıymış meğer. Başından yumruk,yüzünden tükürük eksik eksilmedi. Boyu devrilesi damat, iki sokum ekmek için yavrumun canına yetiyo. Zaten gönülsüz veriydim, çiçek gızımı o soysuza Tahtınızı yaptım emme bahtınızı yapamadım, ne deyim.

Pakize Dayazan öldü, çocukları bakmadı deyi Emirdağ dümbür düdük oldu. Geçen Uzun Çarşı'da Gede İsmayılın oğlanı gördüm. Yanında gavur garısıynan iki de çocuğu vardı. Beni tanımadı tabi. Zahar senin gibi çalım düzgün, sonra de elimi öptü. Ha benim oğlan, ha sen dedim. Senden bir iki bişey sordum da ne dediğini anlamadım. Mersedesi varmış, zengin olmuş. "Hadi ordan eşşek gede" dedim. Bana sarıldı güldü getti.

Hindi yaşlandım. Ne eski lokullar, bükmeler, börekler, ne de Helan yoğurdunun dadı var gari. Eve de dama da bakamıyom her yer Potukların küllüğe döndü,perişanlık diz boyu. Guzu larım gene de hepiniz gözümde tütüyonuz. Et tırnaktan ayrılır mı? Yalnız yaşlılık bi yandan, hastalık bi yandan madılı maskara oldum. Bu günler alnımızın yazısıymış zahar. Güssün Ebe' nin dediği gibi" Sofrada sabi yok, yeyginin dadı yok."

KAYBETTİKLERİMİZ

01/02/2006 Tarihinden itibaren kaybettiğimiz hemşehrilerimizin yakınlarınca vakfımıza müracaat edilip mesajlarını duyurduğumuz; Mehmet **TARHAN**, Elif **ÖZGÜR**, İsmail **Yüksel**, Ali **SUSAM**, Yrb.Suat Coskun **ALP**, Suat **DAGCI**, Ali **KESER**, Nurgül **BOZKUŞ**, Abdil **KARATAŞ**, EKREM **YALDIZKAYA** (EFE DAYI), Zübeyde **GÜLER**, ALI **TUNC**, EMSAL **OZKESER**, AVUKAT MUZAFFER DAVRAN, ORHAN **YENER**, NECDET **ÇELİK**, SAİT **İMRE**, MEHMET **ÇELİK**, CELİL **KARACA**, Mehmet **CIVAN**, Zilif **HALAÇ**, Afyon eski millet vekili **ŞEVKİ GÜLER** Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Tüm yakınlarına ve camiamıza baş sağlığı dileriz.

6. GELENEKSEL EMİRDAĞLILAR GECESİ 22.04.2006 Cumartesi günü ÖZGÜVEN tesislerinde yapıldı. Geceye Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Yılmaz BÜYÜKERŞEN, C.H.P. Eskişehir Milletvekili MALİ ARIKAN, Emirdağ Belediye Başkanı L. İhsan DAĞ ve kalabalık bir hemşeri topluluğu katıldı. Gecede yerel sanatçı Gülşen KUTLU'nun türkülerıyla coşan hemşehrilerimiz, geç saatlerde yöresel çalgıcılar eşliğinde mahalli oyun havaları ile eğlendiler. Vakıf başkanımız geceye katılanlara ve mesajla ilgi gösteren tüm hemşehrilerimize teşekkür etti.

Emirdağ Kaymakamlığı, Emirdağ Belediyesi, Özürlüler Derneği ve Belçika EYAD işbirliği ile temin edilen akülü 100 adet araba törenlerle Emirdağ'daki ihtiyaç sahibi hemşehrilerimize dağıtıldı. Törende konuşan yetkililer bu tür faaliyetlerin artarak devam edeceğini belirttiler.

Vakfımızın Mali Olağan Genel Kurulu 02 Nisan 2006 tarihinde yapıldı. Hemşehrilerimizin büyük ilgi gösterdiği genel kurul sonucunda 2005 yılı bilançosu ile 2006 yılı tahmini bütçesi onaylandı. Vakıf Başkanı Dr. Orhan ÖZKIR, katılanlara teşekkür ederek ilgi ve desteklerini beklediklerini söyledi.

Eskişehir'de yapılan Serbest Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası başkanlığı seçimlerini hemşehrimiz İlker ÖZOKÇU yeniden kazanmıştır. Vakfımız üyesi olan İlker ÖZOKÇU'yu tebrik eder, görevinde başarılar dileriz.

Eskişehir Taşıyıcılar Kooperatifi Başkanlığına hemşehrimiz İzzet KÖKSAL seçilmiştir. İzzet KÖKSAL'ı tebrik ediyor, görevinde başarılar diliyoruz.

Eskişehir'de yapılan Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı seçimini hemşehrimiz Yılmaz KARACA tekrar kazanmıştır. Kendilerini tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Emirdağlılar vakfı sponsorluğunda öğretmen Gülten Şık ve öğrencilerinin sahneye koyduğu Ali Yürük'ün "Türkmen Düğünü" adlı

oyunu 07.05.2006 tarihinde 71 Evler İlköğretim Okulu salonunda 71 Evler ve Emek Mahallesi sakinlerine ücretsiz olarak sahnelendi. Oyun beğeni ile izlendi. Oyunu sahneye koyan Gülten Şık'a, öğrencilerine ve okul yönetimine teşekkür ederiz.

Emirdağ'da hükümet binası içinde hizmet veren Adliye Sarayı sanayi bölgesindeki yeni yerine taşındı. Dört katlı olarak yapılan yeni binanın 1. katında ceza, 2. katında hukuk, 3. katında saviçlik, 4. katında ise konferans salonu ve yemekhane bulunmaktadır. Yeni binanın adliye personeline, hemşhçirlerimize hayırlı olmasını diliyoruz, emeği geçenlere teşekkür ediyoruz.

Türkiye Büyük Millet Meclisi danışmanlarından Cengiz SAGLAM yirmi başarılı bürokrat seçilmiştir. Kendilerini tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Emirdağ Ziraat Odası Başkanlığı'nın yaptırmış olduğu "Toprak Tahvil laboratuvarı, Tohum Eleme ve Mısır kırma Tesisleri" 22.06.2006 tarihinde hizmete girdi. Türkiye'de sayılı tesislerimizden biri olan bu hizmetin yapımında emeği geçen ve ilçemize kazandıran başta Ziraat Odası Başkanı Ahmet KÖYÇÜ olmak üzere tüm yönetim kurulu üyelerine teşekkür eder, tesisin ilçemize hayırlı olmasını dileriz.

Emirdağ Huzurevi Müdürlüğüne Ertuğrul ALTINEL atandı. 1997 yılında Emirdağ Belediyesi öncülüğünde 3 katlı yapımına

başlanan ve geçtiğimiz yıl bitirilen Huzurevi hizmete devam etmektedir. 1974 yılında öğretmenliğe başlayan Cumhuriyet, Fatih İlköğretim Okulu Müdürlükleri ile aynı zamanda Anadolu Ajansı ve TRT muhabirliğini de yapmakta olan Ertuğrul ALTINEL'e yeni görevinde başarılar dileriz.

Vakfımız sponsorluğunda organize edilen ve Eskişehir Gazi Mustafa Kemal Anadolu Lisesi öğrencilerinin hazırlanmış olduğu hemşhçiriniz Ali YÜRÜK'ün "Çatallı Köy" isimli eseri 27.05.2006 tarihinde Yunus Emre Kültür Merkezi'nde sahneye kondu. Büyük bir katılımın olduğu gecede oyun beğeni ile izlendi. Vakfımıza bu kültür hizmetini sağlayan başta Okul Müdürü Özcan TÜRKMEN olmak üzere öğretmenler Aysel DEMİR ile Hüseyin CANTÜRK ve öğrencilere teşekkür ederiz.

"Yürük'ün Çatallı Köyü" isimli eseri, Yunus Emre Kültür Merkezi'nde sahneye kondu. Büyük bir katılımın olduğu gecede oyun beğeni ile izlendi. Vakfımıza bu kültür hizmetini sağlayan başta Okul Müdürü Özcan TÜRKMEN olmak üzere öğretmenler Aysel DEMİR ile Hüseyin CANTÜRK ve öğrencilere teşekkür ederiz.

3. Gurbetçi Şenliği

2004 yılından itibaren düzenlenen Gurbetçi Şenliği'nin 3'üncüsü kalabalık ve coşkulu bir katılımıla 29.07.2006 günü yapıldı. Şenliğe AKP

Afyonkarahisar milletvekilleri Halis Aydoğan, Ahmet Koca; Afyon Valisi Muzaffer Dilek, Emirdağ Kaymakamı Gürsoy Osman Bilgin, Belediye Başkanı Lütfi İhsan Dağ, hemşhçirlerimiz Brüksel Devlet Bakanı Emir Kır, Brüksel Millet Vekili Cemal Çavdarlı, Skaarbek Belediye Başkanı Bernard, Vakıf Başkanımız Orhan Özkır ve EYAD Yönetim Kurulu Üyesi Metin Edeer katıldılar.

Mahalli sanatçı Tayfur Eryılmaz, pop sanatçısı Lara ve Türk halk müziğinin usta yorumcusu Orhan Hakalmaz'ın türkülerıyla coşan Emirdağlılar gece geç saatlere kadar eğlendiler.

EMİRDAĞ'A ÖDENEK

Afyonkarahisar Valiliğince ilçemiz Emirdağ'a ayrılan 1.500.000 YTL ödenekten 531.000 YTL'si ilçemize gönderildi. Gönderilen ödenegin Köylere Hizmet Götürme Birliği ile KÖYDES PROJESİ kapsamında kullanılacağı açıklandı. Ayrıca köylerin acil ihtiyaçları için harcanacağı bildirildi.

Vakfımızın değerli üyeleri ve usta kalemeleri Ahmet Urfalı'nın "Türkmen Destanı Emirdağ", Dr. Ömer Yıldızkaya'nın "Emirdağ Türküleri"nin 2. Baskısı, Muharrem Kubat'ın "Yaşamın İçinden Şiirler", Emirdağ Ticaret Odası'nın "Teşvik Emirdağ'ına Neler Getiriyor?" kitapları çeşitli yayımlar arasında yeni çıktı. İlgilenecek hemşhçirlerimiz kitapları aşağıdaki telefonlardan temin edebilirler:

Ahmet Urfalı: 0 272 442 78 01

Ö. Faruk Yıldızkaya: 0 532 253 24 31

Muharrem Kubat: 0 536 480 61 18

Emirdağ Ticaret Odası: 0 272 442 51 99

KINA AĞITLARI

**Dr. Ömer Faruk
YALDIZKAYA**

Kültür değerlerimizin en önemli kısımlarından birini teşkil eden ve halk kültürünün pek çok unsurunun biraraya getirildiği düğün törenleri, insan hayatında dönüm noktası olan sosyal olayların başında gelir. Bu törenler içindeki kimi uygulamalar, yani gelenek-görenek ve adetler, yörelere göre değişiklik göstermektedir. Düğün törenleri içinde yer alan ve gelinin baba evinde kalacağı son gece yapılan geleneksel uygulamalardan en önemlisi ise hiç şüphesiz “*Kına Gecesi*”dir. Kına gecesi çeşitli halk kültürü unsurlarından oluşmakla birlikte, bu gecede en çarpıcı uygulama ağıtlarla birlikte yakılan kınadır. Bu nedenle; hüznü, yanık bir ezgi ile söylenen, lirik özellikteki “*Kına Ağıtları*” ayrı bir önem arz etmektedir. Çünkü, düğünlerimizin tüm ağırlığı ve duygu yoğunluğu bu gecede kına yakma ve bu sırada gelini ağlatmak için söylenen ağıtlarla yaşanmaktadır.

Bildiri konumuz “*Kına Ağıtları*”na geçmeden önce, kına ve kına gecesi geleneği hakkında kısa bilgi vermenin yararlı olacağı düşüncesiyle, ilk olarak bu konuyu açıklamak istiyorum. Tarihi gelişimi antik devirlere kadar uzanan kına; eski Mısır, eski Yunan, Roma ve Ortaçağ’da boya ve ilaç olarak kullanılmıştır. Gerek Avrupa’da, gerekse İslam dünyasında çok bilinen bu madde, Hindistan’daki Müslümanlar arasında da kullanılmıştır. Türk tıp tarihinde de kınanın çok önemli bir yeri vardır. Eski Türkler kınayı, veba hastalığına karşı ve boya maddesi olarak kullanmıştır. 15.-19. yüzyıllar arasında; balgam, baş ağrısı, nezle, göz ağrısı, çocuklarda çiçeğe karşı ve de ateşli hastalıklarda kullanılan kına, bazı saray ve attariye defterlerinde baş köşeyi işgal etmiştir. Kuzey Afrika, Hindistan, Pakistan ve Seylan’da yetişen kınaya; Latince’de “*Lawsonia Inermis*”, Arapça’da “*Hinna*”, Divan Edebiyatı’nda “*Hana*” veya “*Hinna*”, Batı dillerine de Arapça’dan geçerek, Fransızca’da “*Henné*”, Almanca’da “*Henna*”, İtalyanca’da “*Henné*”, İngilizce’de ise “*Henna*” denilmektedir. Kınanın Azerbaycan Türkçesindeki karşılığı “*Hına*”, Başkurt Türkçesinde “*Kına (buyavı)*”, Kazak Türkçesinde “*Kına*”, Kırgız Türkçesinde “*Hına*”, Özbek Türkçesinde “*Hinä*”, Tatar Türkçesinde “*Kına (buyavı)*”, Türkmen Türkçesinde “*Hına*”, Rusça’da “*Hına*”dır.

Türk-İslam geleneğinde; hem sağlık, hem güzellik, hem de törensel açıdan özel bir yeri olan ve Dede Korkut Hikayelerinde de sözü edilen kına, Türk inanç sisteminde adanmış olmanın da işaretidir. Bunun içindir ki; “*vatana kurban olsun*” diye asker adayına, “*Allâh’a kurban olsun*” diye kurbanlık koçlara, “*eşine kurban olsun*” diye geline kına yakılır. Anadolu’nun her tarafında yaygın olan kına yakma geleneği, Anadolu dışındaki Türklerden; başta Kıbrıs Türkleri olmak üzere, Bulgaristan Türkleri, Gagauz Türkleri ve Karay Türkleri ile Azerbaycan Türklerinde de vardır.

Türkiye’nin çeşitli yörelerinde birbirine yakın adlar verilen bu geceye, Bursa’da “*el kınası*”, “*has kınası*”, Malatya’da “*gelini kınaya çekme*”, Muğla’da “*kına düğünü*”, Uluborlu’da “*kına basma*”, Ünye’de “*baş bağlama*”, Taşeli’de “*gelin okşama*”, Emirdağ’da “*kızbaşı*”, yaygın olarak da “*kına gecesi*” gibi adlar verilmekte; Türkiye dışındaki Türklerden Azerbaycan Türklerinde “*kına yakıtı gecesi*”, Romanya’nın Dobruca bölgesinde yaşayan Tatar Türklerinde ise “*kına toyu*” denilmektedir.

Bu noktada, geline yakılacak kınanın hazırlanışı hakkında kısaca bilgi verelim. Anadolu’da, oğlan evi tarafından alınmış kuru kına, oğlan evinde toplanan kadınlar tarafından kız evine götürülür. Kına, gümüş veya bakır bir tas içinde “*başı bütün*” yani “*başından ayrılık geçmemiş*” bir kadın tarafından yakılır. Hem bereket dileği hem de kına yakılan kişiye baht

açıklığı sağlamak amacıyla, gelinin sağ avucuna bozuk para veya altın konulur. Yakılan kınanın; sıvama, yüksük, burmalı, kedi pençesi, dilber dudağı, kuş gözü ve iplik kınası olmak üzere çeşitleri vardır. Kına, genellikle gelinin eline yakılmakla beraber; Erzincan'da gelinin eline ve ayak parmaklarına, Güney Anadolu (Çukurova, Kenzin) yayla düğünlerinde ise, gelinin boynunun kütüğüne, yani ensesine de bir sıkım kına yakılır.

Kına yakma geleneğinin tarihi gelişimi ve bu geleneğe Türkiye'nin çeşitli yörelerinde ve bazı Türk boyları arasında verilen adlar hakkındaki açıklamalardan sonra, kına yakma sırasında söylenen ağıtlara bakalım. Kına gecesinde söylenen kına ağıtları, tıpkı ölüm ağıtları gibi belli bir tören unsuru taşıyan ağıtlardır. Bu ağıtlarda ölüm ağıtlarında olduğu gibi ferdi ağıtlara rastlanmaz. Kına ağıtlarının hepsi anonimdir. Yalnızca kadınlar tarafından, gelin kıza kına yakılırken ve genellikle sazsız, çalgısız söylenir. Kına ağıtları hiçbir zaman para karşılığı söylenmez. Kına gecesinde gelin kız mutlaka ağlar. Eğer ağlamazsa “*kocada gönlü var*” şeklinde yorumlanır ve ayıplanır. Kına ağıtları farklı temalara yer vermekle birlikte, bu ağıtlarda ağırlıklı tema ayrılık ve gurbettir. Yine bu ağıtların oluşumunda yöre coğrafi özelliklerinin ağıtı yakanlar tarafından kullanılması söz konusudur. Kına ağıtlarını oluştururken yöre bitki örtüsü ile yöredeki evcil ve yabani hayvanlardan çok sık bahsedilmesi oldukça dikkat çekicidir. Bolu'da söylenen bir kına ağıdında yöredeki ağaçlardan şöyle söz edilir:

<i>Dağdan keserler meşeyi,</i>	<i>Dağdan keserler gürgeni,</i>
<i>Hani bu kızın döşeği,</i>	<i>Hani bu kızın yorganı,</i>
<i>Gelinim kınan gutlu olsun,</i>	<i>Gelinim kınan al olsun,</i>
<i>Orda dirliğin bol olsun</i>	<i>Burda dirliğin bol olsun.</i>

Çam ağaçları ve bal üretiminin yoğun olduğu Muğla yöresine ait bir kına ağıdında ise, benzer ifadelere rastlıyoruz.

<i>Ben balı pekmez sanırdım,</i>	<i>Çam budağı eğilip gelir,</i>
<i>Çanaktan almaz sanırdım,</i>	<i>Kız oğlana dönüp gelir,</i>
<i>Anadan babadan ayrılan kıztı,</i>	<i>Al duvağı sürükledikçe,</i>
<i>El yüzüne bakmaz sanırdım.</i>	<i>Güvey atla koşup gelir,</i>
<i>A gelin , a gardeş kınan kutlu olsun,</i>	<i>A gelin , a gardeş kınan kutlu olsun,</i>
<i>Güveyin yanında sözün tatlı olsun,</i>	<i>Güveyin yanında sözün tatlı olsun</i>

Gelin olacak kız için baba evinden ayrıldıktan sonra gidilen her yer, mesafe ne olursa olsun, artık “*gurbet*”tir. Bu nedenle, kına ağıtlarında çok yoğun olarak “ayrılık” ve “*gurbet*” teması işlenir. Ordu'dan derlenen bir kına ağıdında bu durum şöyle dile getirilmektedir :

Sazaklara ev yapma anam o batar gider,
Uzaklara kız verme anam o yiter gider,
El kadarcık ekmeğin anam o bana yeter.

Burada uzaklara kız vermek, sazaklara, yani bataklığa ev yapmaya benzetilmekte, ikisi arasında fark olmadığı, kısa sürede ikisinin de yok olacağı belirtilmektedir. Benzer sözlere Erzincan'da söylenen bir kına ağıdında da rastlıyoruz.

Çamura taş atma batar da gider,
Irağa kız verme yiter de gider.

Kazak Türkleri'nde ise; gelinin çok sevdiği yakınları ve akrabalarıyla vedalaşırken, tam evden ayrılacakken söylediği şarkılara “*Sınsu*” adı verilir. Söyleniş zamanı bakımından Anadolu'dan farklı olsa da, “*gurbet*” temasını işleyen ve

Kazak kadınının acı kaderini dile getiren, aşağıdaki çok tesirli ve gerçekçi ifadeleri, Anadolu'da söylenilen "Kına Ağıtları"ndan ayırmak hemen hemen imkansızdır.

*Kara suya kaz varır,
Anasından ayrılıp kız varır,
Kara suya kan döksen akıp gider,
Yabancıya kız versen, alır gider.
Veya:
Ak attan boz ata indim baba,
Her şeyin ben olsam da gittim baba,
Dokuz katlı saray gibi evimizden,
Bir başımla sığamadım gittim baba.*

Trabzon'dan derlenen bir kına ağıtında ise;

*Gelin ağlar yaşlı yaşlı,
Gitmem diye sallar başı,
Ağlama gelin ağlama,
Sen gider gene gelirsin,
Bir iken iki olursun,
Dertlerini unutursun,
Ağlama gelin ağlama.*

sözlerindeki "Bir iken iki olursun, dertlerini unutursun" dizeleriyle, gelin olan kızın çocuk sahibi olduğunda artık onunla meşgul olacağı ve gurbeti düşünmeye fırsatının dahi olmayacağı vurgulanarak, teselli edilmektedir.

Kimi kına ağıtlarında gelinkızın ağzından anne ve babasına sitem vardır. Kayseri Sarioğlan'dan derlenen bir kına ağıtında, bu sitem;

*Kapınızda kulp muyudum?
Pecenizde ot muyudum?
Bu yıllıkta dursaydım,
Üstünüze yük müyüdüm?*

şeklinde söylenirken, Boyabat yöresinde önce babaya,

*Beni uzaklara attın babam,
Artık evinde rahat yaşa babam,
Bir köşene ay doğsun babam,
Bir köşene gün doğsun babam,
Kolum kapıdan mı çıktıydı babam,
Başım bacadan mı çıktıydı babam.*

hemen ardından da anneye sitem edilirken ve ayrıca gelin olan kızın karşılaşabileceği güçlükler, duyabileceği kötü sözler ve de yeni bir yaşama alışmanın getireceği zorluklar dile getirilmektedir:

*Ah anam anam; beni düşünmeyen anam,
Tekneden ekmeğin tükenmesin anam,
Oluğundan suyun eksilmesin anam,
Ağır yürürsem tembel derler anam,
Hızlı yürürsem deli derler anam,
El evine ben nasıl uyayım anam.*

Adana'nın Kadirli ilçesinden derlenen bir kına ağıtında; baba evinden ayrılmanın zorluğu karşısında hem anaya serzeniş, hem emmilerine (amcalarına) beddua, hem de babaya yakarış vardır:

*Ana gızın çok muyudu,
Bir kız sana yük müyüdü,
Gırılalı emmilerim,
Heç oğlunuz yok muyudu?
Baba gadanı alayım,
Sakalına tel olayım,
Gapında köle olayım,
Verme beni gurbet ele.*

Avşarlardan derlenen bir kına ağıtında ise, toplumumuzdaki gelin, görümce ilişkisi karşımıza çıkar. Evdeki kızın gelin olmasına, en çok, daha önce evlenmiş olan ağabeylerin eşlerinin sevineceği bir Avşar ağıtında şöyle dile getirilmiştir:

Baba ekinin bitti mi?

Kardeş ekmeğin arttı mı?

İşte koyup gidiyorum,

El kızı keyfin yetti mi?

Antalya'nın Akseki ilçesinde söylenen bir kına ağıtında, geline anasının ağzından şu öğütlemeye yer verilmektedir:

Gittiğin yollar hep yokuş,

Seni göreyim kızım kaynanana yakış,

Eline yakışsın beklenen her iş,

Meleğim meleğim allı meleğim,

Düşmanımız çoktur seni göreyim.

Yörüklerden derlenen bir kına ağıtında, Yörük yaşamını temelini oluşturan konar, göçer yaşam tarzı gözler önüne serilir:

Kırat gelmiş gemin gever,

Boz lök çökmüş, çanın döğer,

Kız oturmuş duvak eğer,

Kız anam kınan kutlu olsun,

Söyle dillerin tatlı olsun.

Baba evinde kalan, geride bıraktığı ve özleyeceği her şeyi birer birer sayar:

Elimi yuduğum arklar,

Belimi verdiğim dutlar,

Onu da göresim gelir,

Yalladığım koca itler.

Yunak yuduğum taşlar,

Gölgelendi koc'ağaçlar,

Şu anama selam söylen,

Gökyüzünde uçan kuşlar.

Kastamonu'nun Daday ilçesinde ise benzer öğütlere rastlanılmaktadır.

A gızım, pazardan aldım kına ile tarak,

Hanım da yavrum her huyunu ana evinde bırak,

Bırakmazsan yersin maşayla dayak.

A gızım, merdivenden aşağı inme,

Gayınnan, gayıntan da gücünü üzme,

Yadların karşısında salınıp gezme,

A gızım, hürmet ararsan (edersen) hürmet bulursun,

Hürmet iki baştadır, yavrum kadın olursan.

Bu ağıtta bahsedilen "Kırat" gelinin binip gideceği attır; "boz lök (erkek deve)" de gelinin beraberinde götüreceği çeyiz eşyalarını taşır. Yörük ağıtının devamında ise, gelin gidince, Yörük obası ıssız kalacakmış gibi düşünülür.

Kız ananı kızsız kodun,

Ak helkeyi susuz kodun,

Bir obayı ıssız kodun,

Kız anam kınan kutlu olsun.

Söyle dillerin tatlı olsun.

Sonuç olarak; kültür değerlerimizin önemli parçalarından birini teşkil eden ve yapılan bazı türkü tasniflerinde "Tören Türküleri" içinde yer alarak, "Düğün Türküleri" içinde değerlendirilen ve "Kına Türküleri" olarak adlandırılan "Kına Ağıtları"nın, temel yakılış sebebi ayrılık olan "Ağıt" kavramı çerçevesinde değerlendirilerek, bu konuda Türk Dünyası coğrafyasını da kapsayacak şekilde, mukayeseli ve daha geniş bir çalışma yapılmalıdır.

KÖY ODALARINDAN

1960'lı yıllarda Suvermez Köyü'nde Boli'nin Süleyman'ın odasında:

KOYDUYSAN ALIRSIN

Pıza Ahmet, Süleyman Amca'dan on beş gün süreyle belli bir miktar borç para alır. Aradan altı ay geçer, ödemez. Ödünç para istemek üzere tekrar gelir. Süleyman Amca:

-Evlat ben kalkamıyorum. Yattığım yatağın altında. "Bi zahmet oradan aliver." der.

Pıza Ahmet, bu durumdan memnundur. Hemen koşar; yatak, yorgan, yastık arar. Nafile, bulamaz. Heyecanla gelip:

-Süleyman Amca, yeri yanlış hatırlamayasın. Oralarda yok.

Süleyman Amca, ders verme zamanının geldiğini düşünerek:

-Ben sana altı ay önce o yatağın altından verdim. Getirip koyduysan ordadır. Alırsın der.

ZEYNEBOĞLU'ndan

Anlatan FAKİEDEER

Mukallitliği ve bir o kadar da küfürbazlığıyla bilinen Zeyneboğlu, fırınında bir kadına küfrettiği için mahkemelik olur 300TL cezaya çarptırılır(1970).

Cezanın haftasında pazar sabahı herkese kendine mahsus edasıyla takılmakta, sipariş pidelerini de sıra atlamadan yetiştirmeye çalışmaktadır.

O sırada fırına kaymakamlığın hizmetlisi elinde pide malzemeleri tepsisiyle gelir. Pidenin kaymakama yapılacağını, hemen istediğini belirtir.

Zeyneboğlu'nun tepesi atmıştır. "Bunlar otobüs mü bekliyor. Herkese sırayla..." deyip işe devam eder.

Hizmetli bir müddet sonra kaymakamı yine ağzına aldığı Zeyneboğlu feveran eder. kaymakam da o an cip ile fırının önündedir. Kendisine yapılan hakareti duyar. Hızla oradan uzaklaşır. Herkes donup kalmıştır.

Bir zaman sonra polisler gelir. Zeyneboğlu'nu götürürler. Bu arada Tahrirat Katibi Sait Yıldızkaya, kaymakamı biraz sakinleştirmiş, onun kişiliğini kaymakama anlatmıştır. Korkak, ürkek içeriye giren Zeyneboğlu'na kaymakam gülümseyerek:

-Usta gel bakalım, kaymakama küfretmenin cezasını biliyor musun?

Zeyneboğlu hiç durmadan:

-Valla Beyim benim yaşıma altmış; işim bitmiş...Benim erkek küfürüne gücenme. Amma kadın küfürü yaparsam gücen, cezamı çekiyim, der.

Durum anlaşılmıştır. Kaymakam kahve ikram ederek Zeyneboğlu'nu uğurlar.

DEYİMLERİMİZİN HİKAYESİ

GÜVENDİĞİ DAĞLARA KAR YAĞMAK

Güvendiği yerden, beklediği yardımı alamamak anlamında bir deyim.

Tarihte iki ünlü devlet adamının, iki ünlü Moskova seferi vardır. Birisi Napolyon'un 1812'de yaptığı Moskova seferi, ikincisi Hitler'in 1941'deki seferidir.

Her iki seferde de Fransız ve Alman orduları yenilgiye uğramış, fakat bu yenilgilerin asıl nedeni, Rusya'nın o ünlü kışı ve soğuğu olmuştur. Yani bu ordular, bir benzetme ile, Mareşal Kışof'a yenilmişlerdir.

Napolyon'un büyük bir ordu ile Rusya'ya yürüyüp, iki yıl sonra ordusunun hemen tamamını yitirmiş olarak Fransa'ya dönüşünde O'na söylenmiş olan:

-Güvendiğin dağlara kar mı yağdı? Sözü, belki diğer milletlerin dillerinde unutulup gitmiş, ama, Türk zeka ve nüktedanlığı, bu sözün değerini bilip saklamışlardır.

Düzenleme
Özcan TÜRKMEN
Anadolu Öğretmen
Lisesi Müdürü

HALEP ORDA İSE ARŞIN BURADA

Geçmişte yaptıkları ile övünen kişiye bugünkü şartlar içinde kendini göstermeye çalışmak anlamında bir deyim.

Adamın biri halep'e gitmiş. Döndüğünde her tarafta, yerli yersiz "Ben Halepte şöyle yaptım, böyle yaptım" diye anlatır durur, öğünmeleri ile herkesi bıktırmış.

Bir gün kahvede otururken, cirit oyunundan, uzun atlamadan söz açılmış. Övünme meraklısı:

-Ben halep'te iken sekiz arşın atladım, diye bir palavra atmış ortaya.

Sabırı tükenen ahbabları:

-Haydi canım, demişler, desteksiz atıyorsun. Sekiz arşın atlamak kim, sen kim?

-Doğru söylüyorum, atladım, diye üstelemiş adam.

-Öyleyse burada da atla, görelim, inanalım diye palavracıyı sıkıştırmışlar, Halep oradaysa arşın burada.

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENİ ARAŞTIRMACI YAZAR
ŞAİR AHMET URFALI'DAN YENİ BİR ESER DAHA!

VAKFIMIZA GELİN! ALIN! OKUYUN! OKUTUN!

TÜRKMEN DESTANI EMİRDAĞ

Gazi DURUSU
Türk Dili ve Edb. Öğretmeni

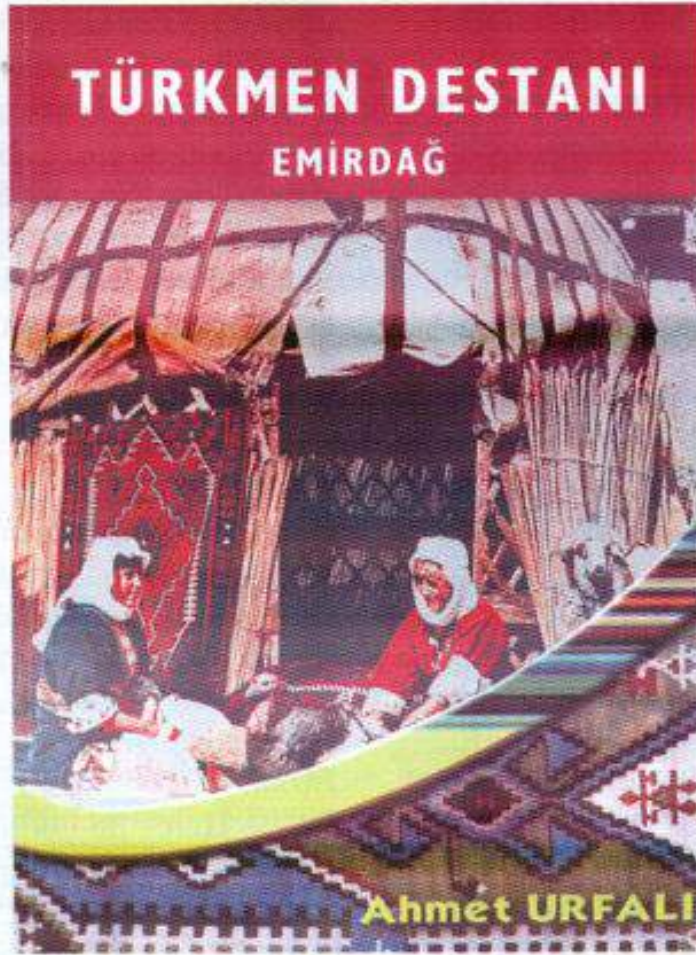
Tarih: 26 Haziran 2006, öğle saatleri.
Kubat Kültür Evi'ndeyim. Değerli büyüğümüz, eğitimci, şair sayın Muharrem KUBAT ağabeyimiz, "Durusu, ne bekliyoruz! Dergimizin 15. sayısını oluşturacağız. Sevgili hemşehrilerimiz dergimize yazı vermek, kültürümüze hizmet etmek için yarışıyor. Dergimize 50'nin üzerinde eser geldi." dedi.

Heyecanlandım. "Çok haklısınız, hemen çalışmaya başlayalım ağabey." dedim. Eve geldim. Çalışma masama oturdum. Dergimizin bu sayısına benim de daha nasıl katkımlar olabilir, diye düşündüm. Bir telefon: Bizim Vakıf'tan Battal Amca! Vakfımıza 6 yıldır emeği geçen, kültür evimizi 5 dakika olsun kapalı tutmayan, güler yüzlü, sevecen Battal Amca! "Seni bekliyoruz Gazi öğretmenim!" dedi. Ben de hemen Vakfa geldim.

Muharrem KUBAT, Elif BAĞCI, Özcan TÜRKMEN, Ömer İYİĞÜN, Ceylan KESKİN toplanmışlardı. Kısa bir söyleşiden sonra, dergi çalışmalarını başlattık.

Özcan TÜRKMEN : "Gazi Hocam, Ahmet URFALI'dan işte yepyeni bir eser daha!" dedi.

Kitabı sehpanın üzerinden aldım elime... Dergi ekibine : "Bu kitabı enine boyuna bir solukta okuyacağım ve hemşehrilerimize tanıtacağım." dedim.

Tekrar eve geldim. 256 sayfalık eseri iki günde okuyup bitirdim. O kadar ilginç ve acıklıydı ki eseri ara vermeden okusaydım, beş altı saatte bitirebilirdim.

Türkiye'de yöre kültürü ile ilgili eserler içinde farklı bir yeri olan Ahmet URFALI'nın büyük emek vererek yazdığı "Türkmen Destanı Emirdağ", arı, yalın dili, akıcı anlatımıyla dikkat çekiyor. Ayrıca kitapta baskıdan kaynaklanan hiçbir sorun yok. Eser, dokuz bölümden oluşuyor. Eserin başında önemli bir önsöz var. Önsöz, Emirdağ Belediye Başkanı Sayın Lütfi İhsan Dağ'dan. Önsözün temasını çok beğendim. Çünkü önsözün yedinci paragrafında: "Kitabı okuyup bitirdiğinizde

Emirdağ'ı ve Emirdağlı'yı çok seveceksiniz." diyor Sayın Başkan. Eserin basımını Emirdağ Belediyesi üstlenmiş. Belediye, kültür hizmetine katkıda bulunmuş. Sayın Başkanımıza ve belediye çalışanlarına teşekkür ediyoruz. Eserin basım tarihi Haziran 2006. Grafik - tasarım, Seher Aksoy'dan. Basım yeri Ankara. Uyum Ajans 0 312 229 39 72 72, e-posta: uyumajans@uyumajans.com

Birinci bölümden önce güzel mi güzel bir Emirdağ şiiri var Şair Urfalı'dan, tam 10 kıta. İşte iki dörtlük:

*Yurt tutulur Yellibel'in eteği,
Kurulmuştu yaylasında otağı,
Dört bir yanı evliyanın yatağı,
Yiğitlik, mertlikte harman Emirdağ.*

*Selçuklu'dan beri Türkmen yurdudur,
Yenilgi tanımaz galip ordudur,
Düşmanı dağıtan Oğuz kurdudur,
Türk'ün tarihinde destan Emirdağ.*

Her bölüm konuya göre, fotoğraf, harita ve şekillerle desteklenmiş. Emirdağ'a özgü tam 67 fotoğraf, 7 harita, 4 de şekil var. Fotoğraf, harita ve şekillerden örnek vereyim sizlere: Cumhuriyet Meydanı, Adaçal, Yaylaya Göç, Bayrak Kaldırma, Bulgur Sokusu, Süt Sağımı, Emirdağ İlçe Haritası, Kaşgarlı'daki Oğuz Boyları...

Kitapta alıntılar dahil anlamı bilinmeyen bulmak çok zor. Bu nedenle okurken sözlük ihtiyacı hissetmiyoruz. Kitabın sonunda yöremizde çok kullanılan söz varlığını için bir sözlük oluşturulmuş, iyi de olmuş. Sayın meslektaşımın kalemine sağlık. Son sayfalarda da geniş bir kaynakça görülüyor. Hem de her biri dilimizin, folklorumuzun anayasası değerinde. Kaşgarlı Mahmut, Fuat Köprülü, Ahmet Kabaklı, Ömer Faruk Yaldızkaya... Pek çok ismin eserlerini tek tek incelediği, araştırdığı anlaşılıyor yazarın.

Kitap, 21x15 boyutunda, birinci hamura, gözlük kullanmayı gerektirmeyecek şekilde 11 puntolu basılmış. Açık, duru, betimlemeli, öykülemeli, sade, açıklamalı, diyaloglu, belgelerle yüklü, akıcı ve samimi anlatımlar eserin sonuna kadar devam ediyor. Eserde anlatılan olaylar uzun zaman dilimi içinde geçtiğinden ve değişik yerlerde yaşandığından bir sayfada iki ya da üç yerde yaşanan olaylara yer verilmiş. Eserde resmi belgelerle birlikte anılara, notlara, fotoğraflara, haritalara çokça yer verilmiş. Bu nedenle Yazar Urfalı görüş ve düşüncelerini nesnel bir anlatımla ortaya koymuş.

Sözlerimin başında kitabın dokuz bölümden oluştuğunu belirtmiştim.

* **İşte Birinci Bölüm** : "Emirdağ'ın Eski İsimleri" başlığını taşıyor. Emirdağ'ın, M.Ö. "Karanlık Çağ" denilen dönemden günümüze hangi isimlerle, nasıl geldiği anlatılıyor. İşte birkaç örnek: *Amoryon, Amuriye, Amoriye, Cırgın, Muslucalı, Aziziye, Emirdağ.*

* **İkinci Bölüm** : "Emirdağ'ın Tarihi" başlığını taşıyor. "*Emirdağ Tarih Kronolojisi, Fetih Önce, Fetih Zamanları, Osmanlı Çağları, Kurtuluş Savaşı Günleri*" yan başlıklarıyla Emirdağ'ın tarihi dokusu anlatılıyor. Bu bölümlerin son sayfasında Türkmenistanlı dünyaca ünlü şair Suna Yazova'nın "*Türkmenim*" şiiri ne yer verilmiş.

* **Üçüncü Bölüm** : "Emirdağ'a Yerleşen Boy - Oymak Toplulukları" adını taşıyor. *Boylar, Oymaklar, göç yolları* haritalarıyla desteklenerek anlatılıyor. *Boz-Ulus, Karabağ, Morcalı, Boynuyoğunlu, Piribeyli Türkmenlerinin, Yörüklerin, Muhacirlerin, Kayışlı Bey, Hacı Ali Bey, Telli Bey oymaklarının, aşiretlerin, cemaatlerin yerleşim yerleri* tek tek ele alınmış. Adı geçen toplulukların ekonomik, siyasi, sosyal hayatının da nasıl olduğu sorusuna geniş bir yelpazede cevap verilmiş.

* **Dördüncü Bölüm** : "Emirdağ'ında Yaylacılık"

Bu bölümde şu yan başlıklar görülüyor : *Yayla Şiirleri, Osmanlı Devletinde Konar-Göçerler, Emirdağ Yaylaları, Yaylaya Çıkma, Yayla Akşamları, Yurt İsimleri, Kurt Ağzı Bağlama, Yaylada Barınma, Alaçığ'ın Kurulması, Topakev, Yayla Oyunları ve Yayla Türküleri...*

Hele bu bölümleri Emirdağ dışında yaşayan her hemşehrimiz okuduğunda benim gibi "Ahh!" çekerek "İmkanımız olsa da tekrar Emirdağ'ımızda yaşasak, Emirdağ'ımıza dönsek... *Adaçal'yı, Yıldıztepe'yi, Uzun Çarşı'yı, Yoğurt Bazarı'nı, Bolavadın Köprüsü'nü...* doyasya yaşasak..."

Ben de gerçekten hem hüznlendim, hem de duyulandım. İşte şu anda Orta Anadolu'nun, Tokat'ın yetiştirdiği ünlü şair Cahit Külebi'nin "*Yurdum*" şiiri geldi aklıma.

1917 senesinde,
Topraklarında doğmuşum,
Anamdan emdiğim süt,
Çeşmenden, tarlandan gelmiş.
Çimmişim derelerinde,
Uçurtma uçurmuşum,
Bir andız fidanı gibi büyümüşüm,
Topraklarının üstünde.

* **Beşinci Bölüm** : "Ağıtlar" başlığını taşıyor. "Sagu, Cerci'nin Ağıdı, Hacı Ayşe Ağıdı, Şafel'in Ağıdı, Gülsüm Hanım Ağıdı, Emir Ağa'nın Ağıdı, Sıdika'nın Ağıdı, Yedi Kardeş Ağıdı, Emin Bey'in Ağıdı, Kazım Ağa'nın Ağıdı, Atatürk'e Ağıt, Pilotların Ağıdı, Binbaşı Atağ Bey'in Ağıdı, Abdil Ağa'nın ağıdı, Göklü'nün Ağıdı ve Çanakkale Ağıdı" yan başlıklarıyla bizi, özümüzü, kendimizi anlatan ağıtlara yer verilmiş.

* **Altıncı Bölüm** : "Evlenme" Kız Bitirme, Dünür, Nişan, Düğün, Kına Türküsü, Gelin Alma, Gerdek Gecesi gibi geleneklerimiz de bu bölümde anlatılıyor.

* **Yedinci Bölüm** : "Kilim Desenleri" Kültürel Bağlarımızdan kilim desenleri, dokumacılık da fotoğraflarla desteklenerek anlatılıyor.

* **Sekizinci Bölüm** : "Misafir ve Misafiri Odası" Bu bölümde de Türkmenlerin şu anda da özellikle köylerde yaşattığı oda geleneğimizden konukseverliğimizden söz ediliyor.

Sonuç bölümünde hidrellez kutlamalarından, davet-okuntudan, ad koymadan, halk inançlarından, gurbetten, Adaçalı'dan, Abdallar'dan, bulgur gecesinden, atasözlerimizden, deyimler-deyişlerimizden alkış ve kargışlardan söz ediliyor.

Emirdağ sevdalısı, gönül dostu meslektaşına başarılar diliyor, Emirdağ için daha çok çalışacağına inanıyorum.

Sayın Urfalı'nın şiir kitapları: Sevdalar Sevdalar 1-2, Al Şafakların Müjdesi, Kayı Destanı, Taş ve Gül.

Araştırma Kitapları : Hayme Ana ve Kara Keçili Aşireti, Kuruluşun Toprağı: Domaniç, Efsane Kent: Tavşanlı, Vilayetlerin Sultanlığından Faziletlerin Sultanlığına Osmanlı Devleti.

Tanıttığım "Türkmen Destanı Emirdağ" ve öteki kitaplar için Vakfımıza ve Emirdağ Belediyesi'ne bir telefon yeterli.

Vakıf Telefon : 0.222 234 32 32 - 233 74 74
Belediye Tel : 0 272 442 78 01 Fax : 441 20 18
Hoşçakalın, mutlu kalın.

YAZIN GETİRDİKLERİ

Yazlar, bana hep mutluluk getirir. Sıcığında sakladığı o büyük heyecanı her yıl hissedirim.

Tanımadığım, belki de ömrümün sonuna kadar herhangi bir şekilde tanışamayacağım insanlar var yazın içinde. Yaşamak için, en iyi hayat şartlarını bulabilmek için sevdiklerini, akrabalarını, topraklarını bırakıp kilometrelerce ötelede kendilerine bir düzen kurmuş insanlar... toprağımın, memleketimin, mis kokulu Emirdağ'ımın insanları!

Bütün bir yıl boyunca memleketlerinde geçirecekleri birkaç ayın hayalini kuran ve bu hevesle yiyen, içen, çalışan, uyuyan bir yığın memleketlim... Ne planlar yapıyorlar kim bilir? O birkaç aylık tatilin içine neler sığdırmaya çalışıyorlar. Bazısı da düğün dernek için hazırlıklar yapıyor, bazısı da ülkemizin güzel, tuzlu denizlerinde birkaç kulaç atmak için gün sayıyor. Hepsinin ortak bir buluşma noktası var ki; ciğerlerine dolduracakları memleket havasının vermiş olduğu hazzı ve heyecanı en derinden hissediyorlar.

Bir salı günü Emirdağ pazarındaki o kalabalığa karışmak, Uzun Çarşı mağazalarından alışveriş yapabilmek için sıra beklemek, bir çay bahçesinde aslında bilmediğin bir şarkıya eşlik etmeye çalışmak... Bütün bunlar yaz günlerinde yaşamaktan tat aldığım anlar. Çünkü bu anların pek çoğunu tanımadığım, ama garip bir şekilde sevgi ve özlem duyduğum hemşehrilerimle paylaşıyorum.

Yıllardır Emirdağ yazlarına neyin renk getirdiği konusunda sabit bir fikrim var. Evet!... Eğer onlar olmasa bu kadar keyifli yazlar yaşayamayız. Araba park edecek yer bulamamak, pazarda çadırda itile kakıla dolaşmak, su sorunu çekmek... Bunlar her ne kadar can sıkıcı konular olsa da Emirdağlılar arasındaki sevgi ve saygı bağı bütün bunları göz ardı etmemizi sağlıyor.

Yaz, ağır ağır yaklaşıyor ve yurt dışında yaşayan çok sevgili hemşehrilerim birkaç aylığına yaşanan, ama bütün bir seneye değen yaz tatili için Emirdağ'ıma gelmeye başlıyor. Eminim ki bu yaz da her yıl ki gibi mutlulukla geçecek. Çünkü yazın içinde EMİRDAĞ'IM VE EMİRDAĞLILARIM var...

Esra KESKİN
Eskişehir OĞÜ
Kimya Müh. Öğrencisi

GÜVEÇÇİLİ EMMİLER

DAYILAR

Kazım POYRAZ

Hazine buldu, çile çekti Veli,
Baba evimde ağabeyim Ali,
Köye muhtar olmuş Kadir Elmalı,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Köyümde okudu, unutmaz elbet,
Halka aşık, Şair Muharrem Kubat
Dostlar gönlünde yaşar, eder sebat
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Mekân tutmuş idik, Eskişehir'i,
Belçika'da gördüm amcam Sefer'i,
Elbet toprak olacağız ahiri,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Kar-tipi yol kesti Çubuk Dağı'nda,
Şama'nın sığır kalmıştı ağılda,
Altı genç can verdi Koca Çağıl'da
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Yaylada ağa Dındırığın Adil,
Arkadaşım, Ahmet, Neşet, Cıdan Abdil,
Özledim sizi gurbet mekan değil,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Almalı yaylanın yeşil güzeli,
Viran olmuş yuvası Hacı Ali,
Gurbet yazılmış alnıma ezeli,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Ramazan Karakurt köyün bakkalı,
Bandırma'da kaldı amcamın Veli,
Gızdırmayın Gilikçi'nin Topalı,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Ali Çavuş, Halit, Hüseyin emmi,
Çoğu göçüp gitmiş, gördüm kabrini,
Hasta gördüm çoban, adas Bayram'ı
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Mistili emmim olmuş, yaşlı koca,
Hayırlı olsun, bildir gitmiş hacca,
Sordum, hazırım diyordu son göçe,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Ramazanda gece Davulcu Lülü,
Dağda kışlar, Duryavaş, Seferoğlu,
Köyüm Güveççi, Yörük Oğuz boylu
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Bir ömür boyu bekçi idi Gici,
Kesip bitirdik meşe, ardıcı,
Karayokuş'ta kaldı Fatma bacı,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Ulu çınar gibiydi Selvi Anam,
Etiler Fatma, Nazlı, Ayşe anam,
Hepsini aldı götürdü, şu zaman,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Karabağ'da Caygın'a çoban oldum,
Ayda aylığım, yedi lira aydım,
Beş yüz koyunla dağda yalnız kaldım,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Üç ayda çamaşır yıkanmaz idi,
Geceleri bir şeyler beni yerdı,
Her gün azık, bazlama, çökelekti,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Sessiz ağlardım, özlerdim köyümü,
Baykuş Güneyi'nde, güttüm koyunu,
Sırttan taşıdım, ağılın suyunu,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Çanakkale'de Onbaşı Koza,
O günleri anlatırdı bu gazi,
Batının vahşet savaşını bize,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

Baharda Orta Yayla'ya göçerdik,
Dallardan at yapar, düzde koşardık,
Taşpınar'dan soğuk suyu içerdik,
Sizleri ve Güveççi'yi unutmam.

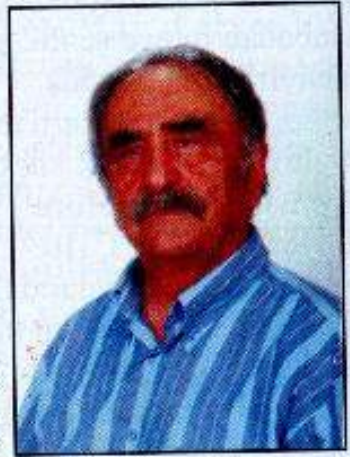
GEÇMİŞ ZAMAN İZLERİ

ESKİŞEHİR

Bin dokuz yüz kırk beş yılında orta okulu bitirdim. Beni babam askeri liseye göndermek istiyordu. Açık açık söylemiyordu; çünkü o günlerde Alman harbi yeni bitmiş, uzun savaş yıllarının yüklediği gerginlik yüzünden kimse askerliğe hevesli değildi. O zamanlar hükümet memurlarına *Gonağadamı* denirdi. Babam bazı memur arkadaşlarına tembih etmiş olmalı ki, beni gördükleri yerde: "*Sen iyi asker olursun.*" diyorlardı. Böylece yönümüzü askerliğe döndük..

Emirdağ Askerlik Şubesi, beni sağlık raporu için Eskişehir'deki Hava Hastanesi'ne sevk etti. O zamanlar Eskişehir'e, ya her gün ya da gün aşırı bir araba kalkardı. Neşet Altunel (Gınalı) ve Laz Emrullah'ın günleri. Ben arabayı kaçırdım. Şimdiki Karanfil Eczanesi'nin köşesinde bekledim. Emirdağ yol üstü olduğu için tek tük geçen araçlar olurdu. Şimdi o beklediğim yerdeki binaya Dede'nin yeri deniyor. O zamanlar benim dedemin mülküydü. Dayım Cemal Doğan, han işletirdi. İşte öyle otobüs beklerken bir araç gözüktü. Köşede durdu. Dört tekeri var. Dolma lastikli. Üstünde kasa filan yok. Gazyağıyla çalışıyor. Motosiklet gibi pat pat eden bir araç. Rica minnet bindik. Gazyağı ikmalini yapan ve son sürat yola çıkan araç iki saatte Çifteler'i buldu. Çifteler o zamanlar çok işlek ve büyük bir köy olduğundan bir araç bulup Eskişehir yoluna revan oldum. O zamanlar Yıldız Oteli genişçe avlusu olan bir han sayılırdı. Eskişehir'in tek garajıydı. Otobüsten inip hemen dışarı çıktım. İlk gördüğüm kişi, uzun boylu bir inzibat eriydi. Doğan Oteli'ni sordum. Bu otel benim Sadık dayıma aitti. İnzibat, yüzüme bile bakmadan: "*Atla bir faytona git.*" dedi. O zamanlar, askerler hele böyle görevli olanlar sivillerle pek konuşmazdı. Ben ilk görüşte inzibatı tanımıştım. Rahmetli Civan ve Godaş Tahir'in küçük kardeşleri idi. Hayvan pazarına mal sürerken kaç kere görmüştüm. Her ne ise ben Eskişehir'e ayak bastım ve Doğan oteli'ne gittim. Otelden çıkıp Porsuk'ta yüzen kayıkları,

çeşit çeşit insan yüzlerini, dolup boşalan sinemaları görünce, on yedi yaş delikanlısının bütün heyecan ve coşkusunu yaşadığımı hissettim. Beri öte bakınırken bizim Adil Amca'yı gördüm. O zamanlar yüz elli kilo kadar olan Adil Erenoğlu.

Halil ERENOĞLU

Kucağında koca bir kesecağıdı, çekirdek çitliyor. Beni görünce yakaladığı gibi bir sinemaya soktu. Bu Adil amca, Emirdağ'daki tek taksinin sahibi idi. Hastanelere hasta yetiştirirdi. Bu yüzden de arabasının tamponuna, *Bozüyük'lünün Mahir Sönmez, cankurtaran*, yazmıştı. Girdiğimiz sinemada bir Kızıldereli filmi oynuyordu. Otuz altı kısım tekmi birden, yani saatlerce içeridesin. Böyle uzun filmler o zamanlar pek makbuldü. Biz Adil amcayla film seyrediyoruz. Millet hem Adil amcayı hem filmi seyrediyor. Çünkü Kızıldereli şefi her görüşte Adil amca bağıırıyor: "*Tozaklı geliyo, tozaklı!*"

Ertesi gün Kamil Kerman'ı buldum. Kamil Kerman, Eskişehir'de, Emirdağ daimi elçisiydi. Beni Hava Hastanesine götürdü ve o gün işimi bitirip rapor aldım.

Hani ilk görüşte sevmeye vardır ya, Eskişehir benim ilk görüşte sevdiğim; fakat bir türlü kavuşamadığım 'sevgili' gibidir. Emekli olunca yerleşmek istedim, kısmet olmadı. Benim gençliğimde bir türkü vardı: "*Eskişehir'in kızları hem çirkindir, hem kambur*" Zaman zaman bakındım, ne çirkin, ne de bir kambur kız gördüm. Bu türküyü çıkaran her kimse halt etmiş, dedim. O zamanlar sık sık rastlanan, gözleri bir çizgi gibi Nogay kızları bile Eskişehir'in süsüydü. İşte bu şehirden gelip geçtikçe hasret giderdim. Aziziye ve Emirdağ dergileri imdadıma yetişti ve uzaktan da olsa bu şehre sevdam devam etti.

Bin dokuz yüz elli yılı yazında bir Eskişehir yolculuğunda Çifteler'de mola verildi. Arabadan inince şenlik şamata, davul zurna bir panayır havası gördük.

Demokrat Parti'nin iktidara geliş yılıydı, böyle gösteriler sık sık olurdu. O gün at yarışı varmış. Ben şoföre yarışı seyredeceğimi söyledim ve Çifteler'de kaldım. Yarış düzenlenen meydandaki kalabalığa doğru yürüdüm. Ortalarda bir masa, birkaç görevli, beş altı at yedekte geziniyor. Yarışı düzenleyen kişi, yani yarış ağası, yarım saat sonra yarışın başlayacağını ilan etti. "At sahipleri ve biniciler hazır olsun, meydan boşaltılsın." dedi. Beş on dakika sonra atlar, at sahipleri ve biniciler sıraya dizildi. Kenardaki beş nolu atın binicisi yok. At sahibi tedirgin, etrafa bakınıp duruyor. Bu zatı tanıdım. 1948-1949 kışı çok çetin geçmiş, yollar kapanmış, ben bir gece Belpınar'da yatmak zorunda kalmıştım. Bu at sahibi hep Karaçay dili ile konuşan babacan bir kişiydi. Büyük annem Doğlatlı olduğu ve küçüklüğümde bir süre bu köyün yaylasında kaldığım için, bu lehçeye kulağım delikti. Tatar yüzü yarış ağası bağırdı: "*Beş numaralı ata minecek kişi kelsin endi carış başlacak*"

At sahibi Belpınarlı, Tatar ağaya seslendi. Tohta, tohta (dur, dur).. Sonra da kalabalığa dönüp: "*Bu atha minebilgen kişi kelsin.*" dedi. Bir hareketlenme oldu ve bir delikanlı hemen adamın yanına koştu. Baktım bizim Abaza Nihat. Biz Nihat'la çok eşek yarıştırdık; ama bir yarış atına binmek isteyeceği aklıma gelmezdi. Hemen yanına gittim. "*Hayrola Abaza!*" Belirgin bir heyecanla: "*Heveslendim ağabey*" dedi. At sahibi, ince ve düzgün yapılı Nihat Karaca'ya dikkatle baktı. Nihat yaklaşınca at kışnedi. Belpınarlı: "*At kışneb tanışır.*" dedi. Yani at kışneyerek tanışır ya da konuşur. Abaza'nın biraz tedirgin olduğunu hissedince "*İgenim korkmagan batırlık etmez*" dedi. Yani korkuyu tanımayan cesur olamaz. Ben Abaza'nın cesaretini tebrik edip teşvik edici sözler söyledim. Sonra adını yazmak için çağırdılar. Yarış saati geldi. Adam Abaza'nın

başına beyaz bir bez bağlayıp kulağına bir şeyler söyledi. Sonra kendi eliyle üzeniği tutup Nihat'ı ata bindirdi. Yarış ağası 3-5 km. lik yarış yolunu tarif etti. Sonra düdüğü çaldı, atlar fırladı. Nihat'ın at en arkada. Yani geç çıktı. Belpınar'lı söylendi: "*Atı aman alga çabar*" Atı kötü olan önce koşar. Beş on dakika sonra atların dönüş yolunda bir toz bulutu kalktı.. son mesafelerde biniciler çok çaba sarf ettiler. Bir de baktık ki bizim Abaza en önde. At sahibi bağırdı. "*Mayna mayna alda keledi.*" (*İşte işte önde geliyor.*) Emirdağlılar alkışlayarak bağırdı, yaşa, varol Abaza. Yarış birincisi at, at sahibi ve binici, hakem heyetinin önüne gitti. Yarış ağası Abaza'yı tebrik etti. Ödül olan parayı zarf içinde uzattı. Nihat zarfı aldığı gibi at sahibine vermek istedi. Belpınarlı çok kızdı. Vuracakmış gibi elini kaldırıp söylendi. "*Tüverme caş kuran hakkına ullahi*" (*Çocuk seni vallahi Kur'an hakkı için döverim.*) Yani bu para senin hakkın demek istiyordu. Ben Nihat'ın sevincine ortak olduktan sonra sordum: "*Adam senin kulağına ne söyledi?*".

"*Kadıkuyusu yolundaki dönemeçte, dizginleri serbest bırak. Yelesine yapış, boynuna yat, atın üstünde durmaya bak*" dedi. Sonra ekledi: "*Çerkezin (Karaçay) dilinden o kadarını anlam.*" Sordum: "*Böyle hızlı bir atı sürmek mesele. Hiç korkmadın mı?*"

"*Ata bininciz üç Kuluvallaha bir Elam okudum. Sonra kaç kere okudum Allah bilir. At bir ürkse ya da tökezlese halim haraptı. Neyse ki at yolu iyi biliyor.*" Sonra ayrılıp kalpakçının hanın önüne geldim ve araba beklemeye başladım.

Herkes yarışı değerlendiriyor. Birisi işin sırrını çözmüş. "*Başkurt köyünün atı birinci gelirdi ama, gurnaz Çerkez, Adapazarı köylerinden usta binici bir Abaza getirip yarışı aldı.*" Bir başkası "*ne Abazası yahu, bizim Emirdağlı Nihat Karaca.. yarım saat kadar evvel giden otobüsün şoförü Kör Tahir'in kardeşi, Abaza onun takma adı.*"

Bu tartışma sürüp giderken ben bir araba bulup yola koyuldum.

PAVYONDA KAVGA

Bir yaz gecesi Eskişehir ordu evinde uyku tutmadı. Gece saat üçe doğru sıkıldım kalktım. O zamanlar ordu evinin karşı sırasında bir pavyon vardı. Merdivenle inilir bir yer. Ordu evinden çıkıp o tarafa yöneldim. Pavyonun kapısında her zaman üç beş kişi olurdu. Tam pavyonun kapısına geldim ki, içeriden çıkan Cemil Kalender'le karşılaştım. Ördek Cemil'in mılığı yıkık.

- "Hayrola Cemil?"

- "Hiç sorma ağabey"

- "Ne olduyahu?"

- "Ağabey işin yoksa bir yere gidelim."

Gecenin üç buçuğunda ne işim olacak. O zaman eski garaj işliyor. Oradaki sabahçı kahvesine gittik. Cemil anlatıyor:

"Akşam Nihat Karaca ile yedik içtik. Ardından pavyona gittik. Nihat içtikçe şarkılar istiyor, şarkı söylense de söylenmese de sövüyor. Garsonlar tedirgin, söverken dili hiç dolaşmıyor. Şef garson bizi ikaz etti. Nihat'ın söz anlayacak hali yok. Son bir defa ikaz ettiler ki artık film koptu. Nihat bilumum küfürleri sıraladıktan sonra kendi imalatı yeni bir küfrü yüksek sesle çevresine sundu, garsonlar hücum etti. Etraftan da geldiler. Baktım Nihat elden gidiyor. Hemen dışarı çıkıp var gücümle bağırdım: "Yetişin! Abaza Nihat'ı öldürüyorlar!" Emirdağlılar duyarda imdat eder umuduyla bir daha bağırayım derken, beş altı genç adam, bardan aşağı hızla indiler. Bende arkalarından indim. Hücum edip Nihat'ı dövenleri dağıttılar. Sandalyeler kırıldı, ortalık alt üst oldu. Derken polisler içeri doldu. Hepimizi götürdüler.

Komiser bizi karşısına dikti. Nihat'ın konuşacak hali yok. Başına bir kova su döktüler, ayılmadı. Bar sahibi de geldi. "Zarar ziyanım büyük, şikayetçiyim." diyordu. Komiser önce, pavyona girip ortalığı dağıtan gençleri sorguladı. Onların ağabeyi gibi duran kişiye sordu: "Siz neden olay çıkardınız?" Genç adam şunları söyledi: "Sayın komiserim, biz olay çıkarmadık. Biz Düzceli'yiz. Buraya düğüne geldik. Düğün bitti biraz eğlenelim, dedik. Tam pavyonun önüne geldik ki, Abaza filancayı öldürüyorlar diye bir seda işittik. Bizde Abaza'yız. Hemşehrilik gayreti ile yardıma koştuk. Kimseyi tanımıyoruz. Yarın hepimizin

çıkarılırsak çok mağdur oluruz. Bizi anlamamanızı umuyoruz."

Komiser, Nihat ayılmayınca beni sorguladı. Ben de dedim ki:

"Efendim, benim arkadaşım kabahatli, sarhoşluk eseri yaptığı zarar ziyanı yükleniyorum. Bu Düzceli arkadaşların yaptığı bir insanlık. Bunların bizim yüzümüzden mağdur olmalarını istemiyoruz. Eğer sulh olmamızı sağlarsanız, hem bu yabancı arkadaşlar işlerine gider, hem de mahkemelerle uğraşmadan biz zararı üstleniriz."

Komiser bar sahibine döndü; "Bak arkadaş hadise ortada, sen zarar ziyan yüzünden şikayette haklısın, ben de ifadeleri almaya devam ediyorum. Eğer bu adamın sözlerini kabul edip davandan vazgeçersen, bu iş tatlıya bağlanır, aksi halde yarın mahkemeye sevk ederim. Hem Emirdağlılar senin daimi müşterin. Beş dakika müsaade aranızda konuşun bir karara varın. Bar sahibi önce benimle sonra garsonlarla konuşup şöyle dedi: "Komiserim, tamam, zarar ziyan karşılansın, davamdan vazgeçiyorum. İşte siz beni kırılıp dökülenin hesabını tutup çıkarırken gördünüz."

LALE'NİN ABAZA

1936-37 yılları Bucak'ta yaz evleri vardı. Bizim evin yanı başında Nihat Karaca'ların, az ötede Lale denilen hanımın evi vardı. Lale, Emirdağ'da her şeyden haber alan bir kadındı. İki oğlu vardı. Kemal denileni, Hakim, Muzaffer ve Menderes Aydoğan'ın babası idi. Öteki oğluna Abaza derlerdi. Ama adını hiç bilmedim. Bu zat alt çenesini boynuna-içeri çeker, kafasını kasar, dim dik konuşmadan etrafa bakınırdı. Ne iş yaptığını hatırlamıyorum, ama onun oldukça büyük olan kafasını çok değişik bulur, hepimiz taklidini yapardık. Nihat Karaca benden üç-dört yaş küçüktü. Haydi Nihat Abaza gibi kız derlerdi. Onun işi gücü bu Abaza denen adamın taklidini yapmaktı. Taklit ede ede huy edindi ve adı Abaza Nihat olarak kaldı. İşte çok uzun yıllar sonra, Nihat Karaca'yı çok tehlikeli bir dayaktan kurtaran Abazalık, bu uydurma Abazalık'tı. Bazen remil açarlar, fal bakarlar, ben de bu hikaye kafamda şekillenince ansiklopediyi açıp Abaza Hasan Paşa'yı buldum.

ABAZA VAK'ASI

Abaza Hasan Paşa, Celali İsyanları devrinde yaşamış önemli bir kişi. Eşkiya Kara Haydaroglu'nu yakalayınca kendisine Yeniil Türkmen ağalığı verilmiş. Türkmen ağalığı çok zengin bir makam. Davarın, devenin, atın, sığırın haddi hesabı yok. Bu makama gelen Abaza'yı, çekemeyen Yeniçeri Ocağı'nın eski ağaları, İstanbul'da bir şeyler yapıp Abaza'nın elinden ağalığı almışlar. Bu Türkmen ağalığı bizim eski aşiret atalarımızın bağlı olduğu teşekkül. Yani bizim Emirdağlılar eski devirde Yeniil Türkmeni idiler. Osmanlı, dağılan Bozulmuş'u bir araya getirip vergi kolaylığı için bir il yapmış, adına da "Yeniil" demiş. Ağalık elinden giden Hasan Paşa isyan ediyor. Üstüne ordu sevk ediliyor. Abaza Paşa koca ordu ile cebelleşirken imdadına genç Abaza olan hemşehrisi İbşir paşa yetişiyor. Şimdi burada duralım.

Bizim Abaza Nihat'ın sülalesi Karacalarlılara, Hacı Ahmetli de denir. Hacı Ahmetli, Yeniil'in en başı belli aşiretlerindendir. Demek ki yüzyıllar önce, Yeniil'deki Türkmen aşiret ağaları

Abaza Hasan Paşa'yla yiyip içmişler. Ağırlamışlar. Yani hukukları var. İşte üç yüz elli yıl önceki bir yemeğin ya da bir fincan kahvenin hatırı için Hasan Paşa'nın adamlarının torunları olan Düzceli Abazalar, Nihat Karaca'nın imdadına yetişiyor. Eğer Abaza Hasan Paşa'nın yakalayıp sonra da dost olduğu Kara Haydaroglu yerine, Kalenderoglu olsaydı, bizim Kalenderoglu Cemil'e, ne kadar uygun düşerdi.

Neyse tarihin bilgisayarlarındaki internetten bunları gördük diyelim.

Nihat Farsça bir sözcük. Aslı Nihad. Huy, tabiat demek. Abaza isimli adamın taklidini huy edinmişti. Geçmişteki bu taklit, kimliğinin bir parçası oldu.

Not: yıllar boşu boşuna akıp giderken, yaşıma seksene merdiven dayamışken bir kitap yazalım dedik. Kitabın adı KIRIM. Kırım denince akla Tatarlar, Tatar denince de akla, bu halkın en yoğun yerleşim yeri Eskişehir gelir. Kitap kısmet ise Ağustos ayı başında çıkacak. Kitabın yazarı Emirdağlı olduğuna göre, edinme ve isteme adresi Emirdağlılar Vakfı'dır. Duyurulur.

1928 Emirdağ doğumluyum
1950 Harbokuğu çıkardım.
1974'te askerlik mesleğimden emekli oldum.
İzmir'de ikamet ediyorum.

Geçmişini bilmeyen geleceğini yönlendiririz. Sayın Erenoğlu'nun KIRIM eseri bu gerçeği, yumuşak ve öyküsel bir anlatımla sanki ders veriyorsa belleğimize kazıyacaktır. Tarih bilginizi ve bilincinizi gözden ve üstten irak tutmadan sürekli çoğaltmalıyız. Yolumuzu aydınlatacak ışığı işte bu Kırım örneği kitaplarında bulacağız. Sayın Erenoğlu'nun emeğini ve eserini kutluyorum. Nicelerini diliyorum. Her Türkün, Tatar asıllı olsun olmasın bu kitabı okumasını salık veririm.

Prof. Dr. Sadun KOŞAY

Değerli araştırmacı yazar Halil Ekrem Erenoğlu'nun Kırım adını verdiği kapsamlı araştırma ve inceleme ürünü olan bu kitapta, Kırım Türklerinin tarihi, edebiyatı, Millî toplumsal kimliğinin oluşumu, yaşamış olaylar ve alınması gereken dersler akıcı bir üslupla anlatılıyor. Kitabın içeriğindeki zengin malzeme bu çalışmayı daha özgün bir hale getirmiş. Müellifin ifade tarzı, Kırım ve Kırım Türkleri konusunda okuyucuya düşünce ve davranış açısından büyük zenginlik veriyor.

Halil Ekrem Erenoğlu bu kitabı hazırlarken çok emek harcamış. Yazar eserinde anonim ve şahsi bilgileri ve tesbitleri yorumlayarak okuyucusuna aktarmış. Şüphesizki yazarın bu tesbitleri ve yorumları okuyucular açısından fevkalade yararlıdır.

Emekli albay değerli ağabeyimiz Halil Ekrem Erenoğlu'nun Kırım adlı bu eserine yeni eserler eklenmesi ve Kırım Türklerinin millî devası ile aziz vatanımız Kırım'ın güzel günleri ulaşmada bize işi tutması temennisiyle bu kitabın "Türköğre" hayrını olmasını diliyorum.

Ünver SEL

Bizge Kırım bir çağırım bolsada
Köp vakıtlar bir haber alamadık
Hasretlikten közlere yaş bolsada
Yeşil cırtka doğru col tabalmadık

Şair Mehmet Niyazi

HALİL EKREM ERENOĞLU

TAURİKA İSKİTYA

Küçük Hazarya

TAURİKA

Küçük Tataristan

İSKİTYA

Tanıttığımız kitap yakında çıkacaktır...

EMİRDAĞLI ŞEHİT YARBAY SUAT COŞKUN ALP VE ÖTEKİ ŞEHİTLERİMİZ

Anadolu çocuğuna daha doğduğu gün askerlik sevgisi verilmeye başlanır. Tarih boyunca yapılan savaşlarda şehit olanların üzerine yakılmış ağıtların ninnileri beşikte iken kulağına fısıldanır. Çocukların derin uykuları ağıt ninnilerinden sonra başlar. Onun için "Bizim millet asker doğar, asker ölür" sözündeki anlam, o gün yüreklere yazılmış olur. Hepimiz asker ocağına biraz biraz uğrayıp döndük. İyi biliriz ki askerlikte gece gündüz yoktur. Yaz-kış, sıcak-soğuk düşünülemez. Kır-bayır hesabı yapılmaz. Kolay-zor diye bir şey olamaz. Bizim asker TAM 24 SAAT GÖREV BAŞINDADIR.

İşte 24 saat görev başında bulunan görevlilerimiz 16 Mart Perşembe günü UH-1 tipi askeri

helikopterin saat: 16.30'da düşmesi ile kayalar gibi sapasağlam 5 yiğidimiz oracıkta şehit oldular.

Erzincan'a 55 Km. uzaklıktaki Sansa Deresi Mevkiinde dağlık bölgeyi geçerken gerilim hattına çarpan ve hızla irtifa kaybından sonra çakılıp kalan araçta Topçu Albay

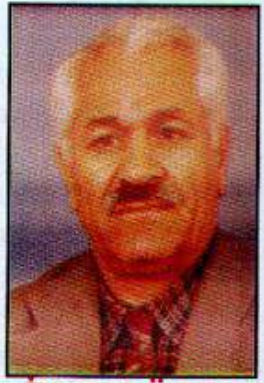
Ömer Bora, Piyade Yarbey Suat Coşkun Alp, Kara Pilot Yüzbaşı Yusuf Ziya Ertem, Kara Pilot Teğmen Rafet Özsoy ve Teknisyen Astsubayımız Fatih Ayhan 5.'nci şehidimiz olurken, istihkam Yzb. Cemal Kamacı ağır yaralı olarak kurtuldu.

Elbette bizim ülkemizdeki askeri anlayış, milletin selameti ve vatanın ebediyete kadar var olması esası üzerine oturtulmuştur.

Askeri disiplin ve askeri emirler kat'i surette yerine getirilir. Bizim askerimizin ana kuralları işte kısaca bunlardır. Bu anlayış üzerine verilen şehitlerimize 16 Mart 2006 Perşembe günü beş yiğidimizi daha ilave ettik.

Onlar canlarını bu vatan, bu millet için hiçe saydılar. Onun için biç son sözümüzü Askerlerimize söyletiriz. Onlar bizim güvenlik kaynağımızdır.

Beş şehidimizin haberi bir uçtan bir uca tüm insanımızın canını yaktı. Onların beklenmedik şahadetleri duyumu

İlhami ÖZER
Emekli Öğretmen

Şehit Yarbey Suat Coşkun ALP'in Cenaze Töreninden

yüreklere oturdur kaldı. Memleketin dört bir yanına sanki yangın gibi düşen kara haber hepimizi çaresiz bıraktı. Erzincan Valisi Ali Güngör ve 3'üncü Ordu Komutanı Orgeneral Orhan Gönay dahi, teselli etmeye çalıştıkları şehit yakınları karşısında gözlerindeki hakimiyeti

kaybetmek zorunda kaldılar.

Biz de şehitlerimize rahmet diliyoruz. Kabiri cennet olsun. Ağır yaralı kurtulan Yüzbaşı Cemal Kamacı'nın da bir an önce sağlığına kavuşmasını diliyoruz.

Emirdağlı Şehit Yarbay Suat Coşkun Alp ve Öteki Şehitlerimiz

Erzincan'da bir yandan ana-babalar, bir yandan eşler-çocuklar, diğer yandan kardaşlar-bacılar kendilerini kaybettiler. Bütün bu acı ve dramatik manzara kimselerde can bırakmadı. Sanki etraf kan ağılıyordu. Böylesine bir acının dindirilmesi hangi yöntemle mümkün olabilirdi, görevliler bu hazine yolu bulabilmek için çırpınıyorlardı. Erzincan Valisi'de, 3'üncü Ordu Komutanı da bu acıklı insanları sahiplenerek elbet bir teselli ortamı yaratacaklardı. Ama nasıl?... Yaşanan acıları kolayca dindirmek nasıl olacaktı? Çok yakından tanıdığım meslektaşım, arkadaşım üstün niteliklerini zikretmekten hep zevk aldığım, alçak gönüllü, boylu boyunca müspet duygularla dopdolu öğretmen Hava Yaşar TÜRKMEN oradaydı. Sesini yalnız Erzincan, yalnız Erzurum, yalnız Türkiye değil, yeryüzündeki "ben Türk'üm" diyen cümle alem gözyaşları içerisinde dinlemekteydi. Haberin duyulması ile yarbay kardeşinin hemen yanı başında bitmişti. Gönündekini diline, sözüne dökmekte idi. Özündeki bitmez tükenmez acıyı söze dökmüştü. Aslında ne yaptığını da iyi bilmiyordu. Kendisini kaybetmiş vaziyette atılıp gidiyordu. Sanki şehidin birisi de kendisi idi. "Yavrum" diyordu. "Dağlarda değil havada öldün" diyordu. "Yavrumun pamuk pamuk elleri vardı" diyordu. O an aklına gelenleri de yüreğindeki kardeş sevgisini de dillendire dillendire ha bire anlatıyordu. Naçarlığı, çaresizliği bir türlü yenemiyordu. Nihayet olacaklar oldu. Sevgili Hoca Hanım Kardeşim bitip tükenmiş ve oralara yığılıp kalmıştı. Aslında bu yığıntı Emirdağ'daki insanlarımızın yığıntısının simgesi idi. En başta 3. Ordu Komutanı ve Erzincan Valisi ile diğer yetkililerin delaleti, ilgisi, acı dolu gönül bağı ile sevgili kardeşim, meslektaşım, mesai arkadaşım gönül adamı, her alanda gönül adamı, her alanda örnek insan, emekli öğretmen Hava Yaşar Hanımefendi'yi hastaneye kaldırdılar. Gerekli acil müdahaleler sayesinde kendi göz yaşlarını görür hale gelebildi. Uyandırılmıştı. Geçen yıl kaybettiğimiz emekli öğretmen Mehmet Şahin Alp, şehidimizin babalarıydı.

Yakın mesai arkadaşlığı yaptığım

şehidimizin babası Mehmet Bey'in üç oğlu, iki de kız çocuğu vardı. Çocuklarının ikisi Harp Okulu'nu bitirerek subay olmuşlardı. Ortanca oğlu hali hazırda albay rütbesi ile ordumuzda görevli. En büyük oğlu da uzun süre basın hayatında baş yazar olarak bir gazetede çalıştı. Şimdi de Eskişehir CHP İl Başkanlığı gibi toplumsal bir görevi yürütmektedir. Kızları ise ilkokul öğretmeni olarak baba mesleğini tercih etmişlerdi. Yukarıda sözünü etmeye çalıştığım Hava Yaşar Hanımefendi ile aynı okulda mesai arkadaşlığı yapmıştım. Sözün özü bu ki, merhum arkadaşım Mehmet Şahin Alp, beş tane birbirinden değerli ve her biri toplumsal görev başında evlat yetiştirip bir yıl önce sonsuzluğa uçup gitmişti. Hem şehit oğlumuz, Yarbayımız Suat Coşkun Alp'e ve hem de kendisine Allah'tan (c.c) rahmet diliyorum.

Erzincan'da şehit olan askerlerimiz memleketlerine gönderildi. Her biri ait oldukları sonsuz mekanlara konularak ebediyete intikal etti. Emirdağlı Suat Coşkun Alp'imiz gerek aile meclisinin ve gerekse diğer yakınlarının uygun görmesi sonunda Eskişehir'deki Hava Şehitliği'nde yatan diğer şehitlerimizle yan yana ebediyetteki şehitler alemine göz yaşlarıyla uğurlanmıştır.

Şehidimizin Eskişehir'e defni sırasında tüm Emirdağlılar, devlet erkânı, askeri birlikler, Eskişehir'in kadir bilir insanları, Türkiye'nin her yanından gelen vefalı dostları, şehidimizin gerçek sahipleri olarak görevlerini yerine getirdiler.

Emirdağlı şehidimiz, Eskişehir Hava Şehitliği'ne götürülürken arkasında, yalnız Emirdağ insanı, yalnız Eskişehir nüfusu, yalnız eş ve dostlarının omuzları üzerinde değildi. Bütün Türkiye'mizin duygulu insanların yürekleri de, gönülleri de şehidimizin beraberinde idi. Şehit olmak için yalın ayak, çorapça, aç-susuz düşmana karşı hücumla kalkan İstiklal Savaşı gazilerimizin "Şu Çılgın Türkler" kitabındaki fedakarlıklarını düşündüm, bundan dolayı sevgili yarbayım ve diğerleri için, şehitliklerinden dolayı teselli bulmaya çalıştım. Her ananın ve her babanın evladı böylesine bir milliliği kucaklama ile ebediyete, şehitlik rütbesi ile esas sahibine teslim edilip dönülmemiştir. Onların şehitlik rütbeleri kan ağlayan yüreklerimizin tesellisi durumundadır.

18 Mart 2006 Cumartesi günü Eskişehir Hava Şehitliği'nde defnedildi. Öylesine bir tesadüf ki biz 91 yıl önce Çanakkale'de 253 bin şehit vererek bu toprakların sahibi olma hakkını elde edip destanlar yaratmıştık. Hepsinin ruhları şad olsun. Şehit yarbayımızın askerlik hizmeti başarılarla doludur. Askerlik görevinde kusursuz hareket etmek O'nun prensiplerindendi. Askeri terbiyesi ve vatan üstüne olan sonsuz sevdasını bilip tanıyanlar için O'nun şehitliği adeta teselli kaynağı olmuştur. Coşkun Alp'in kısa süreli askerlik döneminde vatan saffında ayak izi, hizmet alanı bulunmayan çok az mekan kalmıştır. Şehidimiz hepimizin yüz akı, alnımızın şanı durumundadır.

1983'te Harp Okulu'nu şerefle bitirince ağır havan topu takımı komutanı olarak Kırklareli-Vize, Şanlıurfa-Siverek, Kıbrıs, Şırnak, Kayseri, Zincirdere, Azerbaycan, Eğirdir ve diğer askeri alanlarda değişik rütbeler kazanarak kalıcı hizmetler vermiştir. En son görev yeri 3. Ordu Komutanlığı Denetleme ve Değerlendirme Başkanlığındaki görevi O'nu sonsuzluğa uçuran, O'na şehitlik mertebesini layık gören son görevi olmuştur. Bahsini ettiğim askeri alanlardaki görevleri sırasında disipline olmuş bir askeri onuru ile, üzerine düşen görevden hep yüz akı ile çıkmış, ordumuzun gözbebeği subaylarından bir tanesi olarak ün yapmıştır. İşin bu yanı da bizler için unutulmaz şeref abidesi gibi yüreklerimizde yer etmektedir.

Eskişehir'deki hazin tören esnasında eşi Ayşe Hanım, kızı Işıl, ikiz kardeşler Alper ile Gülper zaman zaman dik durmaya çalışmışlar, bazen de kalplerde iz bırakan acılı sahnelere vesile olmuşlardır. Şehidimizin annesi, ağabeyi Albay Sedat Kürşat Bey, ablaları Güven Öğretmen, çok yakından tanıdığım Hava Yaşar öğretmen ile küçük kardeşleri Vedat Celal Bey çaresizliği, naçarlığı yenmeye çalışarak, hüznü toplumu zaman zaman gözyaşına götüren tavırların sergilenmesine sebep olmuşlardır. Acıların şumulu üzerindeki ölçüyü, kimsenin kestirmesine imkan yoktur. Zaten yazılı ve görsel basından izlendiği gibi yine şehidimize çok anlamlı selamı tabutun üzerine kendini atan Hava Yaşar Türkmen ve diğerleri ellerini açarak son selamlarını sunup uğurlamışlardı. Allah (c.c) kalanlarına sabır ve esenliklerle dolu uzun ömür ihsan etsin. Emirdağlı şehit Yrb. Coşkun Alp ve öteki şehitlerimiz için ordumuza, eşi ve çocuklarına, annesine ve tüm kardeşleri ile diğer yakınlarına BAŞ SAĞLIĞI diliyorum.

ŞEHİDE AĞIT (*)

Selvi boylu, pamuk elli gardaşım,
Uzattın arayı yeter gel gayri.
Alyanaklım, dert ortağım, sırdaşım,
Tükendi dermanım bunu bil gayrı.

Canım, hep yanında olmak isterim.
Oturup derdini sormak isterim.
Şehidim, yararı sarmak isterim.
Kaldır gözlerini beni gör gayrı.
Unutamam seni, geçse de yıllar.
Nasıl öldü deyim, tutmuyor diller.

Alper, Gülper, Işın yolunu gözler.
Leylekler bile geldi haydi gel gayrı
Paşam gözüm yaşı oldu sel gayrı.

Hava Yaşar Türkmen

* Hava Yaşar Türkmen tarafından, kardeşi Yarbay Suat Coşkun ALP'in 16 Mart 2006 tarihinde şehit olması üzerine söylenmiştir.

SEVGİLİ OKURLAR

Bu sayımızdan başlamak üzere Milli Savunma Bakanlığı arşivlerinden temin ettiğimiz 1. Dünya Savaşı, Balkan Savaşı, Çanakkale Savaşları, Kurtuluş Savaşı, Kore Harbi ve Kıbrıs Çıkartması'nda şehit düşen hemşehrilerimizin listesini yayınlıyoruz. Tarihin her döneminde devletin yanında yer alan, vatanını kahramanca savunan Emirdağlılar bu uğurda binlerce şehit vermiştir.

Ülkemizi savunan binlerce şehidimizle birlikte Emirdağlı şehitlerimiz önünde de saygıyla eğilir, Tanrı'dan rahmet dileriz.

Vakıf Yönetim Kurulu

KURTULUŞ SAVAŞI ŞEHİTLERİMİZ

SIRA	ADI	BABA ADI	SAVAS	CEPHE	RÜTBE	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	ÖLÜM YERİ VE TARİHİ	ASKERLİK SUBESİ		
1558	ABDİL	MEHMETALİ OĞULLARI	HÜSEYİN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	SOĞUK KUYU 1298	SAĞLIHLI MÜSADEMESİ 05.09.1922	AZİZİYE	
1559	ABDİL	EMİRALİ OĞULLARI	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1315	ESKİŞEHİR MUH. 22.05.1921	AZİZİYE	
1560	ABDİL	KAFFAROĞULLARI	OSMAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	KILINÇLI 1307	ÇUKURLAR HARBI 16.03.1921	EMİRDAĞ	
1566	ABDULLAH	FAKİOĞULLARI	MUSA	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	BAĞLICA 1307	KONYA HARİCİYE HST. 19.09.1922	AZİZİYE	
1570	ABDURRAHMAN	DURALİ OĞULLARI	VELİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇATALLI 1310	TAŞLITEPE 26.06.1921	AZİZİYE	
1608	AHMET	ÜMMÜHAN OĞULLARI	OSMAN	İSTİK. SV.	İÇ İSYAN	ER	SUVERMEZ 1319	BOĞULARAK 05.01.1927	EMİRDAĞ	
1631	ALİ	GÜLLÜ OĞULLARI	İBRAHİM	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	TEZKÖY 1309	SÖĞÜT CEPHESİ	AZİZİYE	
1632	ALİ	ABBAS OĞULLARI	MAHMUT	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	YENİKÖY 1310	ESME 15.07.1922	EMİRDAĞ	
1643	ARİF BEY	OSMAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	YRB.	EMİRDAĞ 1293	KARAHİSAR KUV. MİL. ALAYI	ÖZEL BİRL.	EMİRDAĞ	
1660	BEKİR	HACI VELİ OĞULLARI	YUSUF	İSTİK. SV.	İÇ İSYAN	SÜVARİ	BEYKÖY 1307	VİRAN ŞEHİR 02.08.1924	EMİRDAĞ	
1668	CAFER	BEKTAŞ OĞULLARI	HASAN	İSTİK. SV.	ŞARK CP.	ER	ELHAN 1308	TOKLU MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	
1669	CAFER	TABURCU OĞULLARI	HÜSEYİN	İSTİK. SV.	ŞARK CP.	ER	ELHAN 1308	TOPLU TEPE MUHAREBESİ	AZİZİYE	
1700	HALİL	İBRAHİM	İSTİK. SV.	ŞARK CP.	ER	YARIMCA 1313	GEDİZ HARBI	AZİZİYE	AZİZİYE	
1701	HALİL	DERVİŞ OĞULLARI	MUSTAFA	İSTİK. SV.	ŞARK CP.	ER	TÜRKMEN 1299	TINAZTEPE HARBI	AZİZİYE	AZİZİYE
1705	HAMDİ	HALİL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	KURUDERE 1312	HAYMANA	AZİZİYE	AZİZİYE	
1729	HASAN	ARAPHASAN OĞULLARI	ABDİL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1313	GÜZELİMTEPE HARBI	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1730	HASAN	HASANKÖLE OĞULLARI	AHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ADAYAZI 1308	GÜZELİMTEPE HARBI	AZİZİYE	AZİZİYE
1731	HASAN	OSMAN OĞULLARI	ALİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	İNCİK 1305	KOLONKAYA MUHAREBESİ	A. KARAHİSAR	AZİZİYE
1734	HAYRULLAH	ÇAKIR OĞULLARI	ALİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ÇAVUŞ	BALCAM 1314	POLATLI DOĞATEPE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1735	HAYRULLAH	ÇAKIROĞULLARI	ALİ OSMAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1314	POLATLI DOĞATEPE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1776	İBRAHİM	CAFER OĞULLARI	ALİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ALİBEYCE 1316	TOKLU TEPE MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1777	İBRAHİM	ABDULLAH OĞULLARI	ALİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1314	TINAZTEPE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1778	İBRAHİM	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1315	MUHTELİF KITALAR	EMİRDAĞ	BOLVADİN	AZİZİYE
1803	İBRAHİM	İSMAIL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇİFTLİKKÖY 1309	ÇUKURLAR HARBI	EMİRDAĞ	BOLVADİN	AZİZİYE
1869	MEHMET	İBİLİ OĞULLARI	İSMAIL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	YAVUZ 1315	DÜMLÜPINAR MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1870	MEHMET	ÇOBAN OĞULLARI	İSMAIL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EŞREFLİ 1313	SEYİTGAZİ SOĞULCAK	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1871	MEHMET	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1307	KÜTAHYA HASTANESİ	AZİZİYE	BOLVADİN	AZİZİYE
1872	MEHMET	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇİFTLİKKÖY 1313	ÇUKURLAR HARBI	EMİRDAĞ	BOLVADİN	AZİZİYE
1873	MEHMET	ESKİCİ OĞULLARI	RECEP	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	DAĞINIK 1307	DÜMLÜPINAR MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1874	MEHMET	SAİT	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1311	AFYON HARBI	AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1879	MEHMET ALİ	RAİF	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1315	7. SEYYAR HASTANE	AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1900	MUSA	MUSA OĞULLARI	BEKİR	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	KARAKUYU 1310	SUSUZDAĞ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1901	MUSA	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇATALLI 1305	TOKLU TEPE	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1902	MUSA	KARAKIZ OĞULLARI	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	BADEMİLİ 1310	HASTANEDE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1929	MUSTAFA	HALİL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ		AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1930	MUSTAFA	KARAHÜSEYİN OĞULLARI	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇATALLI 1308	KONYA HARİCİYE HST. 19.09.1922	AZİZİYE	EMİRDAĞ
1931	MUSTAFA	KARASINAN OĞULLARI	İSMAIL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	BEYÖREN 1308	URFA HASTANESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1933	MÜRSEL	İSMAIL	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	BADEMİLİ 1314	KONYA HARİCİYE HST. 19.09.1922	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1814	KADİR	LAZ OĞULLARI	AHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	GÜNEYSARAY 1312	SÖĞÜT CEPHESİ	AZİZİYE	BOLVADİN
1815	KADİR	KELBEKİR OĞULLARI	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	YAVUZ 1305	ILGAZ BOĞAZI HARBI	AZİZİYE	BOLVADİN
1816	KADİR	TEKKE	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	GÖKÇEYAKA 1313	ÇATALÇEŞME	AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1820	KAZIM	MUSA OĞULLARI	HÜSEYİN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1301	SUSUZDAĞ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1864	MEHMET	BALABAN OĞULLARI	AHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ADAYAZI 1305	MEYDEN HARBI	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1865	MEHMET	SULTAN OĞULLARI	ALİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	APİRİBEYLİ 1294	KINGANTEPE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1866	MEHMET	MAM OĞULLARI	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	TEZKÖY 1309	SÖĞÜT CEPHESE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1867	MEHMET	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1309	KIRŞEHİR	AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1868	MEHMET	ÇOLAK OĞULLARI	HASAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ALİÇOMAK 1318	ESKİYA MÜSADEMESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1957	OSMAN	ÇERKEZ OĞULLARI HACI	MUSA	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	YENİKÖY 1305	SARIKAVAKÇA MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1958	OSMAN	HAMZA OĞULLARI	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	GÜNEYKÖY 1316	KABAKLI MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1959	OSMAN	HAMZA OĞULLARI	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	GÜVEÇÇİ 1316	KABAKLI MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1960	OSMAN	HACI HASAN OĞULLARI	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	YENİKÖY 1314	İNÖNÜ MUHAREBESİ	EMİRDAĞ	BOLVADİN
1961	ÖMER	HACI MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÇİFTLİK 1312	KILIÇARSLAN HARBI	AZİZİYE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1982	ÖMER	ÖMER OĞULLARI	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ELHAN 1316	KANGALTEPE	EMİRDAĞ	AZİZİYE
1983	ÖMER	BAĞDAT OĞULLARI	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ONBAŞI	DAĞILGAN 1300	ÇENGELTEPE	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1984	ÖMER	SALAK OĞULLARI	VELİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	EMİRDAĞ 1299	ASKERDE	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
1997	RIZA	HALİL OĞULLARI	MUSTAFA	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	KARAYATAK	ESKİŞEHİR HİLELİ AHMER HST.	AZİZİYE	AZİZİYE
1998	SAADETTİN	TOPAL OĞULLARI	VELİ	İSTİK. SV.	GARP CP.	ONBAŞI	SUVERMEZ 1310	ULUPINAR	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
2006	SALİH	AHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	KARACALAR 1314	2. İNÖNÜ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ	AZİZİYE
2011	SEYİT	HATİP OĞULLARI	AHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	IKİZCE 1313	POLATLI HASTANESİ	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
2029	SÜLEYMAN	KOVADERELİ OĞUL	SÜLEYMAN	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	BEYKÖY 1311	ÇİVRİL CİVARI	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
2030	SÜLEYMAN	HACIMOLLA OĞUL	HACI ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	DAĞILGAN 1310	KANLIPINAR HARBI	AZİZİYE	EMİRDAĞ
2031	SÜLEYMAN	AGAMEHMET OĞUL	MEHMET	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ÖRENKÖY 1313	AFYON HARBI 26.04.1922	EMİRDAĞ	EMİRDAĞ
2070	YUSUF	GÖKÇE OĞULLARI	ÖMER	İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	ELHAN 1315	1. İNÖNÜ 10.11.1921	AZİZİYE	AZİZİYE
2071	YUSUF			İSTİK. SV.	GARP CP.	ER	TÜRMENKÖYÜ 1315	ESKİŞEHİR HASTANESİ 12.09.1921	AZİZİYE	AZİZİYE

EMİRDAĞ'DA GEZEK (SIRA) GEZME ADETİ

Oğuz boylu mert insanların bölgemizdeki çok önemli bir yerleşme merkezi olan, şairlerin ve yazarların diliyle açılmamış sayfaları, duyulmamış sözleri, hikayeleri, masalları, destanları, derlenmemiş türküleri, araştırılmamış şairler ile bir söz yumağı olan Emirdağ ilçemiz aynı zamanda çok zengin folkloruyla da dikkatimizi çekmektedir.

Orta Asya'lardan gelen pek çok töre ve adetin yüzyıllardır hiç bozulmadan, otantik özellikleriyle yaşadığı Emirdağ, bizce aynı zamandaengin Türk kültürünün çok önemli bir parçasını teşkil etmektedir.

Biz bu araştırmalarımızda Emirdağ'da halen yaşayan Gezek (sıra) gezme âdetini tanıtmaya çalışacağız.

GEZEK (SIRA) GEZME

Genellikle uzun kış gecelerinde hem eğlenmek, hoşça vakit geçirmek, hem aradaki sosyal yardımlaşma ve dayanışmayı güçlendirmek hem de yetişen gençlere sosyal ve kültürel değerleri öğretmek, onları sosyal kurallara alıştırmak için yapılan ev eğlencelerine denir. Gezeği her kesimden ki erkeklerin düzenlediği içkisiz eğlencelerdir kadınlar kesinlikle katılmazlar. İnsanlar düzenleyebilir. Fakat genelde gençlerin rağbet ettikleri bir eğlencedir.

Yemekli ve yemeksiz olmak üzere iki şekilde olur. Şayet yazın yaylada düzenlenmişse genellikle davet şeklinde olmaktadır.

Gezek gezmede, gezeğe gidilecek ev ve gidecekler önceden tespit edilir. İlk Gezek benim diyenin evine gidilir. Bu daha çok cumartesi akşamlarına rastlar. İlk Gezek'te bir başkan (ağa) iki de yardımcı seçilir. Ayrıca Gezek sırasında uyulacak kurallar ve eğlenti şekilleri türkü çığırma, yüzük ve tura oynama, kaşık oyunları oynama vs. şeklindedir. Bulmacalı, bilmeceli halk oyunları da oynanmaktadır. Kurallara uymayanlara, eğlenticilere katılmayanlara, bulmacalı bilmeceli oyunları beceremeyenlere daha önceden tespit edilen cezalar tatbik edilir. Bu ceza daha çok Gezeğe katkı sağlamak için uygulanan para cezasıdır. Bu paralar Gezek sonuna doğru çekilen tel helvası ve diğer ikramların masrafları karşılanır. Gezek'te verilen

en ağır ceza ise bindallı giyerek kadın oyunları oynama cezasıdır.

Gezek, gezek ağası tarafından başlatılır. Hal hatır sormadan sonra eğlentiye geçilir. Önce yüzük oyunu oynanır. Yüzük altı veya daha çok bez parçası ve bir adet yüzükle oynanır. Yüzük bez parçalarından birinin altına saklanır. Saklı yüzüğü bulan oyunu kazanır. Bulamayan cezalandırılır ve ebe olur. Sonra tura oyununa geçilir. Tura yarım metre uzunluğunda ucu bükülü urgan parçasına verilen isimdir. Daire şeklinde yüzleri birbirine bakarak otururlar. Ebe elindeki tura ile daire etrafında dönerek sakladığı turayı bir kişinin arkasına bırakır, dönmeye devam eder. Şayet turayı arkasına bıraktığı şahıs uyanmamışsa turayla onun sırtını döver ve o şahıs ebe olur, oyun bu şekilde devam eder. Tura oyunu düğün meydanlarında daha değişik oynanmaktadır.

Oyunlardan sonra bilmeceli-bulmacalı oyunlara geçerler. Bu bilmecelerden bazıları şu şekildedir.

Alaca minder, kulpunu dönder. (İğ)

Ayakları su içer, üstünden gelen geçer. (köprü)

Bir beyaz güvercin, çıktığı evi öldürür, geldiği evi güldürür. (gelin)

Bir duvarım var, gece yaparım, gündüz yıkarım. (yükçük)

Bir yüzlü, bin gözlü. (kalbur)

Çarşısı yok, pazarı yok, gideni çok, geleni yok. (mezarlık)

Dağdan gelir seke seke, kara üzüm döke. (keçi)

Dağdan gelir dağ gibi, kolları budak gibi.

Eğilir su içmeye, bağırır oğlak gibi. (kağnı)

Üstü tahta, altı taş. Sekiz ayak, iki baş. (döven)

Yer altında ak düğme. (çiğdem)

Yer altında kırmızı çivi. (havuç)

Bilmeceli, bulmacalı oyunlardan sonra dabandan, turnalar, çifte telli, Türkmen kızı, oğlan oğlan, Anadolu, merdivanın başındayım, iki bülbül, Koroğlu gibi yöreye has kaşık oyunları oynanır ve türkü çığırılır. Türkü örneklerine biraz sonra değineceğiz.

Fikret AKIN
Emekli Öğretmen

YEMEKLİ GEZEK (Yeyinti)

Gençler arasında büyük rağbet gören yemekli gezeğin bir adı da yeyintidir. Yeyinti : arabaşı başta olmak üzere anariberi (çerez) ve ikram edilen meyvelerin bütününe verilen isimdir.

Kar yere düşüp karakış yüzünü gösterince Emirdağlı gençlerin aklına kış eğlencesi yeyinti (yemekli gezek) düşer. Delikanlı grupları da aralarında anlaşarak veya kura çekerek ilk yeyinti gününü ve evi tespit ederler. Yeyintinin baş yemeği ara-başıdır. Güz boyunca özel olarak pelit (palamut) yutturularak arabaşı için beslenen culuklar (hindi) kesilir. Haşlanıp saçaklanarak (didilerek) et ve et suyu hazırlanır. Meşhur Emirdağ tereyağı ile miyane (un-salça) kavrulup mis gibi acı biberle limonlu arabaşı çorbası hazırlanır. Arkasından koca tepsilere pişirilen arabaşı hamuru dökülüp karda dondurulur ve akşamın olması beklenir.

Bu işleri tamamlayan yeyinti evinin hanımları evin erkeklerine "bu gün uşağın yeyintisi var" diye yol gösterdikten sonra kendisi de çocukları alıp komşu veya akrabaya giderler. Burada önemli olan delikanlıların gezeğe gittikleri evde rahatça davranmalarını sağlamaktadır.

Yeyinti için toplanan delikanlılar arabasılıarı yutarlar, anariberileri (çerezleri) meyveleri yerler. Kendi aralarında yüzük ve tura oynarlar. Bilmeceli -bulmacalı oyunlar oynarlar. Saz çalıp türkü çığırırlar. Zaten çoğunun kafasında kavak yelleri esmektedir, pek çoğu havas yani sevdalıdır.

Yeyinti bittikten sonra gezek (sıra) belirlenir. Arabaşı çorbasına hamuru ile düşünene gezek için ertesi haftaya gün verilir. Bundan sonra "Eyvah arkadaşlar, çok yedik sığmıyoruz, haydin gezelim de eritelim" diye gezmeye çıkarlar. Bu ara Yıldıztepe turu yapmak âdettendir. Fırsat bulunursa eller kulağa atılıp türkü de çığırılır. Bu sokak gezintisi sırasında, koro söylenen türkü delikanlılardan birisinin havas olduğunun veya yavuklusunun evinin önünden geçerken soloya dönüşür o delikanlı bir dörtlük atar, diğerleri susarlar. Bu türkülere şu örnekleri verebiliriz.

Koro :

Sıvalı ellerin tozu mu olur?
Şu Emirdağ'ın yazı mı olur?
Sevdiğine varamayan kızların
Vardığı gocada gözü mü olur?

Solo :

Bir kuş geldi gondu bizim tikene
Ah ile vah ile ömrüm tükene
Yiğit ol sevdiğim ayrılmayalım
Gurbette bir, sılada bir çekene sevda çekene

Koro :

Gökteki yıldızlar yerdeki buzlar
Beş yüz bine çıktı sirkeli kızlar
Oturmuş köşeye dünürücü gözler
Asbab yumasını bilmeyen kızlar.

Solo :

Minareyi delik delik delerim
Emirdağ'ı galbırınan elerim
Dünür saldım zalım anan vermezse
Goyun olur gapınızda melerim.

Koro :

Yeşili guşanmış alın üstüne
Tereyağı dökmüş balın üstüne
Eğer yarım geçtiğini bileydim
Gül yağı dökerdim yolun üstüne

Solo :

Gedik Yaylası da, Darı Sekisi *
Yel estikçe gelir yarin kokusu
Gurban olsun Emirdağ'ın hepsi
Verin ağlatmayın nazlı yarimi

Koro :

Emirdağ'ın değermini döndü mü?
Döne döne nöbet bize geldi mi?
Gıyıköy'den dünür gelmiş yarime
Emirdağ'ın berduşları öldü mü?

Yeyinti kışa rastlayan asker davetlerinde daha muhteşem olur. Bütün ilçenin delikanlıları asker evine davet edilir ve kazanlarla pişirilen arabaşı ikram edilir.

Yalnız bu arada çorbaya hiç hamur düşürmeyen uyanıklara da rastlanır. Bunlar aslında bir yağlı kemik kokusu aldıklarında dokuz köyü yayan dolaşan ülüşçülerdir. (leşçilerdir) bedava mezar bulsa yatacak gedelerdir. (pintilerdir) aradan geçinen beleşçilerdir.

YAYLADA GEZEK

Yaylalara çıkılıp inme vakti geldiğinde obaların birini davet etmesi şeklinde olur. Toplu halde sıra yemeği yenir. (tarhana çorbası, etli pilav ve hoşaf, bamya, baklava ve sarma) yine oyunlar oynanır. Bu oyunlar arasında önemli bir yayla oyunu olan ilk ekmek ve çelik başta gelmektedir. Sonra yayla türküleri söylenir. Yaylada yapılan gezeğin diğer gezekten farkı davet olduğu için kadınların da katılmasıdır. Yalnız kadınlar erkeklerin eğlencilerine katılmazlar. Gerekirse kendileri eğlenti yaparlar.

Yayla türkülerinden örnekler

*Yayladan geliyom elim boş değil
Nazlanma sevdiğim gönlüm hoş değil
Seni anan bir kötüye veriyö
Mevlam da biliyo sana eş değil.*

*Emirdağlarına sürdüm goyunu
Mor menekşe gibi eğmiş boynunu
Yattıydım uyandıran olmamış
Cennet köşkü sandım yârin koynunu*

*Dilleri bülbülün dilleri gibi
Yârim hasbahçenin gülleri gibi
Ben dolanır dağdan daştan gelirim
Çiçekli yaylanın selleri gibi*

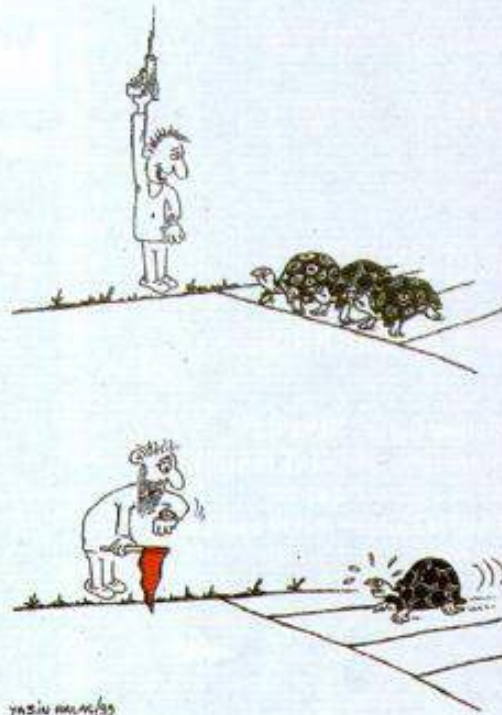
*Yayla yollarından inip gelirken
Azrayili gördüm yılanı yerken
Ben de ganatlamıp uçuyum derken
Felek gırdı ganadımı golumu*

*Yayladan gelirken yorulur muyum?
Ben goyun güdene vurulur muyum?
Orda benim gaşı garam dururken
Gider başkasına yar olur muyum?*

*Yaylanıza vardım garsız dumansız
Ölüyom yoluna dinsiz, imansız
Vadem yeter senden evvel ölürsem
Goysunlar mezere beni kefensiz.*

YARARLANDIĞIM KAYNAK VE KİŞİLER : Halis ERENOĞLU (Mahalli Sanatçı, Folklorcu) - Halil ERENOĞLU (Emekli Albay Folklor Araştırmacısı) Metin AKIN Dünden Bugüne Emirdağ - Ömer Faruk YILDIZKAYA Her Yönüyle Emirdağ - Komisyon, Emirdağ (Kaymakamlık Yayınları) Emirdağ Kültür Araştırmaları Sempozyumu (Kaymakamlık Yayınları)

KORTRUK / BELÇİKA

Yasin HALAÇ

Türkiye'den 1999 Fair Play Karikatür Yarışmasında "MANSİYON ÖDÜLÜ" aldı.